

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

F2L

16.108

~~99-7.~~

~~146 13. 52/22~~

BERNARDI
BAVHVSII

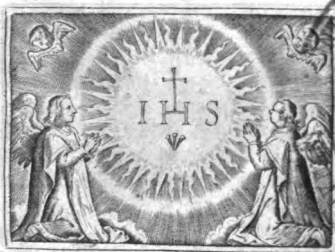
ANTVERPIANI

è Societate IESV

EPIGRAMMATVM

LIBRI V.

Editio altera, auctior.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Balthasarem Moretum, & Viduam
Ioannis Moreti, & Io. Meursium.

M. DC. XX.

BERNARDI BAVHVSII
ANTVERPIANI
è Societate IESV
EPIGRAMMATVM
LIBER I.

In saculi nostri perditissimos mores.

TEMORA vā! vā sæcula, vā! vā fer-
rea sæcla!

Sæcula Noëam digna videre ratē!
Digna quibus cælo neque Sol neque
Luna ministrer,

Nec sua sideræ lumina dent choreæ:
Sed quibus æternâ pictum ferrugine cælum
Incubet, & piceâ nocte perennè premar.
Ah, ah! iam Gyarus missa est pulcherrima Virtus,
Iam terris Pietas exulat atque Pudor.
Hinc passim innuptæ nuptæ, mulusq; per orbem
Ambulat Aegisthus, multaq; Phædra domi est.
Iam totum pharetræ pondus consumsit in arcum
Telifer ille Puer, lethifer ille Puer,
Qui geminâ geminū comburit lampade mundū,
Quoque iacit Phœbus, proiicit ille faces.
At puer Ogygius rubicundæ consitor vna,
Non habet in nostrum regna minora caput.
Lauriger hic victis quondam remeabat ab Indis,

A 2

E to-

E toto victor nunc ligat orbe comam,
 Nunc vinosa Hecube, vinosa Polyxena virgo est,
 Nunc Priamusque senex, Aftyanaxque bibit.
 Dulcè bibit, non dulcè furit; cum turgida vena est,
 Mars subit, & calidis ARMA VIRVMQ. canit.
 Illicet exiliunt ad iurgia Centauræa,
 Ad Centauréas exiliuntque neces.
 Tum petitur diris cælum, tum vapulat æther.
 Tum Phlegethon nihil est, Styx Acheronque
 nihil:
 Omnia rhonchifono tunc sunt ludibria naso,
 Quidquid Auernus habet, quidquid Olympus
 habet.
 Publica quid memorem? Caluinia sæuit Enyo,
 Et faustâ, heu! passim prælia bellat auc.
 Sanguine iam nostro mutarunt arua colorem,
 Vidi ego purpureas fluminis ire vias.
 Ilias est, quid plura querar? vis, liuor, & alba
 Ambitio, & flauus Pygmalconis amor.
 Omnia iam regnant, omni sunt aëre noxæ,
 Omnia sunt multo pectora nigra dolo.
 Hem, Domitor mundi, cessas? nec fulmina
 stringis?
 Nec rapidum ardenti sulphur ab axe pluis?
 Stringit, & ecce pluit: caue munde, & te lacryma-
 rum,
 Ne malè dispercas ignibus, obrue aquis.

*In septem Psalmos Pœnitentiales
 Davidis Regis.*

Qui Metanœos animi sine vulnere Psalmos,
 Et lacrymas sicco Davidis ore legis,

Gætulæ

Gætulæ matris puer es, patrisque iubati
 Filius, & ferri in pectore frigus habes.
 Eia, animo procul omne moue ferrumq; ferãque,
 Et bibat ex oculis pagina prima tuis.
 Deiciant liquidas tibi vitrea lumina gemmas:
 Sic, sic, non aliter vult Liber iste legi.
 Quòd si rore tuo vel linea prima notetur,
 Cetera nil opus est euoluïsse tibi.
 Si nescis, flere hîc legere est; ille omnia legit,
 Quem Libri primo in limine pœnituit.

Peccati punitio.

Ad scelerum pœnas vltrix venit ira Tonantis;
 Hoc grauiore manu, quò grauiore pede.

In Tabulam Adami & Eua.

Costigenæ forma hæc, Protoplastique parentis:
 Falx huic, huic colus est; pellis vtrumque tegit.
 Sed cur ora rubent? (namque ora rubentia cerno)
 Ad luxum, credo; & serica nostra rubent.

ECCĒ HOMO.

Si mihi stet Libycum lapidoso in pectore marmor,
 Et scissum è medio sit mihi cor Sipylo,
 Nunc tamen vnda fluat, nunc se mea pectora
 scindant,
 Nunc in aquas mea se marmora dissoluant.
 Ecce meus I E S V S pro me, liuorque, cruorque,
 Et tabû; & sanies! ECCE HOMO, nullus homo!
 ECCE HOMO, qui pro me! sed flendum est, cur-
 rite ocelli,
 In duo flumina mî luminâ liquimini.

A 3

Ite

Ite piæ guttæ, pallentes currite riui,

Grandibus, indomitis, tabificis lacrymis.

Quid ? nondum vlla venit ? cessatis lumina ?
saltem

Vnica, saltem vna ô guttula parua veni.

Me miserum ! non vlla venit, non profilit vlla !

O pie CHRISTE, quis est, quem tu adamas ?
Adamas.

*Ad D. VIRGINEM Asperi collis,
vulgò Sichemiensem.*

Salve Aspri collis, sed non tamen aspera Virgo,
Mitior agnellis, Chaonioque grege.

Nam volucrum certè quæ laus est Chaoniarum,
Est tua: felle carent, felle MARIA cares:

Fraude carent, & fraude cares; nec ruga nec ira
Torquata volucris est, ruga nec ira tibi est.

Te melior nulla est, non est te mollior vlla
Vota hominum pronis combibere auriculis.

Vota facit claudus, claudus sua vota reportat:
Vota facit cæcus, post sua vota videt.

Omnia quid memorem? nam millia vidimus ire
Ad MARIAM inuálidos, à MARIA validos:

Illi pestiferæ regnant in corpore flammæ,
Huic sitiens toto corpore regnat aqua:

Deliquat hunc tabes, hic lento pingitur auro,
Illum sub lethi dentibus esse putes;

At mox eripitur lethi de dentibus æger,

Porrigit vt medicas Virgo vocata manus.

Ipsc adeo huc veniat Morbus, vitamque roget
Mors;

Virginis hæc viuget, ille valebit ope.

De

De Libello Thoma à Campis, Qui sequitur me.

Memnonidæ, lampas quos Delia prima colorat,
 Et pharetratorum gens Othomannigenûm,
 Et tincti moro Mauri, ferrugine Iberi,
 Et violâ tinctus Sarmata, Belga rosâ,
 Campensem cûcti Thomam norûtque, legûtque,
 Dumque erit aura, solum, flamma, salumque,
 legent.

In tenebris, Thoma, te non finet iste Libellus,
 Qui sequitur me, non ambulat in tenebris.

*Terrâ vallis lacrymarum,
 Ad Paulum Cesarinum.*

Verè dicitur, estque Terra vallis
 Amarissima, Paule; lacrymarum,
 Et plenissima, Paule, lacrymarum.
 Paremus strophium, & sinu geramus,
 Quod bibat lacrymas, quotidianas.
 Ah sic est! lacrymas quotidianas:
 Quas fleas, dabit omnis hora caussas.
 Dolorum omnium, amaritudinumque,
 Aerumnabiliumque lacrymarum,
 Hæc est patria; Terra nostra vallis,
 Non potest aqua vallibus deesse.

Tres hominis hostes.

Vnû Grammaticû, Logieumque, & Rhetora vita;
 Hos modò vitaris, cetera tuta tibi.
 Quis Rhetor? Mundus: fallax Logicus? Caco-
 dæmon:
 Semper declinans, est Caro, Grammaticus.

A 4

Da

De Amente & Amante.

Dicite cur longa est Amentis syllaba prima?
 Infano contrà cur in Amante brevis?
 Sic credo; furor est Amenti par, & Amanti;
 Sed furor est illi longus, huic brevis est.

Religio Batavica.

Hæc est in Batavis libertas pessima terris,
 Fides cuique libera est.
 Viuitur in centum, fidibus dicam? ànne fidebus?
 Sua cuique domus Ecclesia est.
 Et numerus capitū, numerus iam pæne fiderū est.
 Erubeo; ridet Aluarus,
 Barbaricūque notat nostram, nec mille fidebus,
 Nec vult fiderum dicier.
 Quid faciam? cogunt Bataui, numerusq; fiderum,
 Vetat Magister Aluarus.
 Vah Bataui! pudeat, pudeat vos religionis,
 Quam barbarum est vel cloqui.

SPIRITVS SANCTI imago, Columba.

Pneuma sacrum niueæ quod pingitur ore columbæ,
 Non est de nihilo, credite; causa subest.
 Ille Deus Pacis, volucres hæc Pacis; amantque
 Candida illæ, candida corda Deus.

*Ad Linum Coronatum,**De Luthero.*

Quod semper sitiens rubentis vix
 Merum noctibus, & merum diebus
 Totis duceret, ille sanctus, ille

Bapti-

Baptistes, Elias, Enoch, Lutherus;
Si nescis, Line, mira, mira caussa est:
Sitis maxima, nempe, veritatis;
IN VINO, Line, VERITAS; studebat
In vino reperire veritatem.

In Appium ebriosum.

In niueis AppI iam regnat Bruma capillis,
Inque oculis semper vino flammantibus Aestas;
Baccifer Autumnus pingit nasumque genasque;
Cumque bibit, florum dulce illi ad tempora Ver est.
Sic potans, totum in vultu gerit Appius annum.

In Lycam è remige Equitem factum.

Remigibus genirus, lini que hami que magistris,
Squamigerum quibus est fallere cura gregem;
Nunc fertur nescire Lycas nomenque genusque,
Splendidus è nautâ paupere factus Eques.
Nunc illum madidi generis pudet, atque parentum,
Et matri nuper, Quænam, ait, hæc anus est?
Antè Lycas fuerat, finxit sibi nobile nomen,
Factus Mæcenas, qui fuit antè Lycas.
Sicque salutatur cunctis: salve & mihi: Salve
Mæcenas atavis edite remigibus.

Horat

De S. VRSULA Virg. & Martyre.

O nix! ô ostrum! ô ebur! ô viola! VRSULA salve,
O de liliolo sanguine facta rosa!
Dic bona, penniferæ quot te tetigere sagittæ?
Quotque, ô, tortilibus fixa es arundinibus?
Non sat, ait, memini: nâ postquâ in pectore nostro
Sederat æthereo missa sagitta polo,

A

Barba-

Barbaricos nil sensi arcus; quoniam tua, **CHRISTE**,
Abstulerat sensus diæ sagitta meos.

Laus DEIPARAE.

Est locus in terris, liquor in quem puppifer omnis
Confluit, & laticum quidquid vbique natat:
Est, in quam Virtus & Gratia confluit omnis,
Et diæ dotes: hæc maria, hæc **MARIA**.

*De Anco Velio adolescente, à Pallade
ad Martem transeunte.*

Tympana, bombardasque, triumphalesque; tonitrus,
Cantricesque tubas niueo ductas argento,
Et cocco rutilas Aquilas, rutilasque pyropis,
Tum Tyrias chlamydem luces, & texta sagorum
Aurea, gemmatosque enses, atque omnia magnis
Oblita diuitiis, Bruxellæ viderat Ancus,
Icciacâ nuper lauro dum tempora Magnus
Cingeret Albertus. Belli hinc Puer ictus amore,
Me sine, mi genitor, bellum peto, dixit. at ille,
Me sine, mi filii, bellum nego, dixit, & aurem
Vertit. at infelix oculos superaddidit ori,
Et teneris verbis teneras superaddidit vnda;
Quæis motus genitor, Tun'ô post Pallada Martem?
Post libros gladios? post carmina tympana? flebis:
I tamen. Ille volat. bella aurea, & aurea castra,
Ferreæ mox sentit; nudo mox nudior Iro,
Et Bacchi, & Cereris, petasique, sagique, focique,
Et recti, lectique, & vestis, & indigus æris,
Pallet, egetque, sititque, fametque, algetque,
madetque.

Quò nunc Ance? Patri me reddite. redditur æger:
Qui

Qui procul illacrymans , Pudet ô pater , & piget,
inquit,
Parcito; credideram Bellum, miser, Adiectiuum.

*In Goddam Ministrum Caluinistam
bibulum ganeonem.*

Guttare, Godda, tuo , cùm totâ falsius vrbe,
Nullumque sit bibacius;
Inque ligata tibi cùm sit Venus, & modò Phrynes,
Modò sis stotatæ seruulus,
Quid genesin, cælique domos, quid sidera quæris.
Nascente te quæ fulserint ?
Numquid in opposito sentis te Virginis ortum
Sub Amphorâ, vel Piscibus?

*In Persam Ducem bello captum , Chri-
stiana Sacra fide suscipientem.*

Danaciâ de gente Dux pharetriger,
Sacris relictis Persicis,
Ad Sacra nuper Christiana transiit,
Quò solueret captum pedem..
Ablutus ergo Episcopali dexterâ,
Vndaque tinctus publicâ,
Impleuit urbem gaudio; at mox Persicis
Delusit urbem fraudibus.
Scelus fefellit ! quòque falleret magis
(Sermone dulci, at perfido)
Ferebat hoc in ore semper symbolum,
* S O L I Deo honor & gloria.

* Sol
Deus
Persa
rum.

De Virgilio, veteribusq; Poëtis.

Lucanus rapidus, numerosus Horatius, Vmbet
A 6 Mascu.

Masculus, argutus Bilbilitanus olor:
 Flumineus totus Naso, falsus Iuuenalis,
 Persius est doctus, Silius ore grauis:
 Veronæ Passer tener est, placidusque Tibullus,
 Philosophus Carus, Statius armifonus:
 Floridus est cantor Stiliconis, grandis & ardens
 Et monitor Seneca est; omnia Virgilius.

*In lectulum dulcissimi Infantis I E S V
 recens nati.*

Lectule, lectule mi, dulcissime lectule, salve;
 Lectule liliolis, lectule strate rosis.
 Ah nec strate rosis, nec liliolis formosis;
 Verum & liliolis, & bene digne rosis.
 Sed prohibet teneris infestus floribus annus,
 Et madidi pronus cantharus Hydrochoi.
 Cernin', quæ valido veniat niger imber ab Austro?
 Denſaque quàm tacitis lana cadat pedibus?
 Audin', vt Scythicæ bacchentur in aëre buccæ?
 Tunſaque Sithoniâ grandine recta sonent?
 Claude MARIA fores: en algida, nuda treménsque
 Præ foribus stat hiems; claude MARIA fores.
 (Conde sinistellam, dextellam IESVLE conde,
 Conde Puellæ aures, conde Puellæ caput,
 Oscula Paruule conde, labella tenerrima conde,
 Hoc tege lumē & hoc, hoc tege tempus & hoc.)
 Clausit Virgo fores. Age lectule calface Christum,
 Calface, iò, magni paruula membra Dei,
 O ego, mi I E S V, tuus ô si lectulus essem!
 Te, te ego vel fuso sanguine calfacerem.
 Sic ego; sed contrà Mater: Non sanguine gaudet
 Ille meus dulcis, melleus ille meus;

Poscit

Poscit aquã. Iam nunc dabimus, dulcissima Virgo.
 An multam? multam: num gelidam? calidam:
 Num dulcem: salsam: de flumine? lumine: fonte?
 Fronte. Ohe satis est, iam dabo, Virgo, dabo.

S I M E O N. *Luca 2. cap.*

Ten' video? cæci lux optatissima mundi!
 Ten' teneo? ô veterû clamor amorq; Patrum!
 Ten' teneo & video? teneo te dulcis I E S V!
 Te video I E S V! te teneo & video!
 Venisti tandem M E S S I A maxime; salve!
 Venisti I facia spēsque salūsque domus!
 Sed cur ô clausos non pandis, Paruule, ocellos?
 Nec finis vt nocte hac vtraque stella micet?
 Nempe hoc est, non te cognoscunt Abramidarum
 Pectora cæcorum, Saraïdēsque nurus.
 Tam cæcas igitur Solymas, nec te quoque dignum
 Cernere: noui ego te, lumina pande mihi.
 Ah, ah, pande mihi clausos, Puer aurē, ocellos, *Nunc*
 Occludam gaudens tunc ego, CHRISTE, meos. *dimis.*
Luc. 2

*In martyrîum B. Martini Laterna
 in mare demersa.*

Spargitur in canas Martinus Tethyos vndas,
 Romanam portans per maria alta fidem.
 Non tamen exstinxit fidei Tethys impia lumen,
 Cur? quia Laterna est, non penetratur aquis.

Ad eundem.

Tantus eras recti custos, rigidusque satelles,
 Quantus nec Zeno, nec Cato sanctus erat.
 Et bene cultus eras Sophia, & bene tinctus oliuo
Palla-

Palladis, Aoniis & bene tinctus aquis.
 Grandibus ista tubis cùm de te Fama sonaret,
 Tu tibi nec sanctus, nec sophos vllus eras.
 O sapiens pectus! sic sic Martine fuisti
 Tu Laterna tibi, clara lucerna aliis.

Disce mori.

Certus vt euites Lerhen, Acheronta, Stygemque;
 Ne viue, tantùm discito semper mori.

Quirino Poëta laureato nouo Mysta.

Voluebam vranimas dubio sub pectore curas,
 An canerem vndenos ad tua sacra pedes?
 An tacitus starem potiùs, linguæque fauerem
 (Ista rudis Musæ lis & amoris erat)
 Cùm Phœbus quâ te canerem, subitò ecce mi-
 nistrat

Auratam auratâ de pharetrâ citharam:
 Multiforam Euterpe buxum: caua barbita, Clio;
 Dat calamos Erato; Calliopea lyram;
 Plectra Thalia; Chelyn Polyhymnia; mascula
 cornu

Melpemone, Aeneadum quo canit arma Du-
 cum:
 Raucaque tympana, Terpsichore; dat cymbala,
 fistraque

Vranic: his omnes te celebrare iubent.
 Obstupui, fateor, quòd ter tria numina, & ipse
 Delius in laudes feruëret ire tuas.
 Mirum haud, Phœbus: ait nam Christi vt Mysta
 Quirinus,
 Musarum & Clarij, sic quoque Mysta Dei est.

Vox.

*Vox B. Petri : Etiamſi oportuerit
me commori tibi.*

Eia age, ſi ferro, vel ſtat cruce Chriſte perire;
Stat mihi, te ferro vel cruce, Chriſte, ſequi.
Non Petrus hæc, ſed amor loquitur; quæ deinde
negauit
Vox Chriſtum, haud eius, ſed tua Petre fuit.

In tumulum Aria Montani.

Ah quantũ os! quàm facundæ hîc emortua linguæ
Pleſtra iacent, cineres inque abiere leues!
Iuraſſes Græcum, quoties tereti ore ſonabat.
Digna Periclêis Attica verba labris.
Hebræamque ſonans, verum Salomona putaſſes;
Verum Arabem, Arrabicos cû daret ore ſonos:
Cumque Syrum exprimeret. (fuit hæc quoque
copia fandi)
Clamaſſes, Syrio eſt lingua ea nata ſolo.
Ergo vbi tot linguas breuibus compenderat
annis,
Nec diſcenda illi iam foret vna ſuper;
Angelicam optauit linguam quoque diſcere;
Chriſtus
Audiit, angelicum ſuſtulit inque chorum.

Ad Herodem.

Bethlemiz matres vnum te, Herode, precantur
(Non pœnitebit quando feceris, iuro)
Vt laqueo tua colla liges, nodoque ſigilles;
Non pœnitebit quando feceris, iuro.

SACT-

Sacerdos Principi, Regi, Imperatori præstat.

Magnanime Princeps, quem superbi nominis
 Ardor & anhela gloriæ torret sitis.
 Cuius diu noctuque carpitur iecur
 Nouaque semper laudis ardescit face;
 Vis esse maior? altius quæris iugum?
 ESTO SACERDOS: Principe hic extat super.
 Tú, Magne Rex eburnei infessor throni
 Aurea superbâ sceptrâ qui torques manu;
 Vis esse maior, & tiaras regias,
 Omnesque trabeas & secures vincere?
 ESTO SACERDOS: Regibus hic extat super.
 Tuque Imperator, quisquis Ausonias aues
 Cæsar gubernas: orbis in cuius manu
 Iacent habenæ & fræna mundi immitia;
 Vis esse maior, & choreis astricis,
 Et olympicis ferre propius Diuis caput?
 ESTO SACERDOS: Cæsare hic extat super,
 At tu, Sacerdos, sorte contentus tuâ,
 Te culmina altiora ne quæsiueris:
 Suprema namque possides fastigia,
 Quæ fluxa fluxis vita dat mortalibus.
 Homo esse non vis, maior esse si velis.

In Othonem auarum.

Serit arua centum, & arua centum demetit
 Otho quotannis: nil eum fallit seges,
 Anni que rara pallet ad mendacia:
 Tam fida curuis sunt aratra falcibus.
 Natantur illi stagna non minus decem,

Vitreó-

Vitreóque pecore vitrei turgent lacus:
 Vuæ beata crescit illi purpura,
 Facilisq̃ue Flandris erubescit solibus;
 Qualis Falernis educatur collibus,
 Guniculosæ aut Celtiberiæ iugis.
 Hæc tanta Diuûm, tamque larga mûnera,
 Flagellat Otho, vâsaniensque interficit,
 Betas fabriles, & capillata intyba,
 Et vile Porrum, & languidum cœnans olus.
 O læua mens! ô corda cordis indiga!
 Pecunias habet Otho, *χρήματα non habet.

* Pecunias à
 χρο-
 μαι,
 quod
 est va-
 tor.
 Horat.

De Fabio caupone.

Omne tulit punctum, qui miscuit vtile dolci:
 Legerat hoc caupo Fabius; Bone Iuppiter, inquit,
 Iam dulci miscere mero licet vtile flumen.

D. PAVLVS vber mundi.

Vbera lacte fluunt; fluit, en, pro sanguine PAVLO
 Lac niueumamundi totius vber erat.

Poëta de suo in IESVM amore.

Te dubitas an amem? (mea lux, meus ignis IESV!)
 Te (sed non dubitas) te dubitas an amem?
 Dipfadas, atq; hydras, ichneumonas, amphispēnas,
 Aspidas, & cenchres, mortiferasque nepas;
 Circæos succos, Sardoaque gramina, Ponti
 Toxica, morborum millia, mille neces;
 Hæc mihi si pœclo IESV miscebis in vno,
 Et fuerit tellus Thessala tota liquor,
 Pro te: Quid facies? inquis. Violentus & ardens,
 Marmorisq; oculis; Quid? Rapiam atq; bibam.

Trium

Trium Religionis votorum nuncupatio.

Dum rutilus Phaëthon, argentea Cynthia, saltus
Refficient cæli per sola picta suos;

Mœnia dum Superùm flammis cingentur & auro,

Et Stygij Regis stabit opaca domus,
Stabit ceu Sipyli cautes immota mihi mens;

Quàmque Deo dederò dextera, marmor erit.
Et nunc quæ voueo, vos immortalì adamante

Scribite Cælicolæ. Scribitis? Incipio.

PAUPER ERO DVM VIVVS ERO. Cretata faceſſe
Ambitio, & fului ſordida cura luti.

CASTVS ERO DVM VIVVS ERO. Procul eſte
Suburræ

Vxoresolidæ, Thaides eſte procul.

Non mihi vertigo hæc, vt ſim bellator Ambris;

Demens Idaliæ militet alter heræ.

Denique iam libertatis mea dulcia iura

Trado tibi; ô charum NOLO VOLOQUE vale.

NOLO VALE, VOLO DVLCI VALE. Tonitralia ſummi

Teſtor templa poli, fulmineamque domum.

Dum tonitru, dum fulmen erit, dum fulminis auctor;

Non mea vos eritis, non ego veſter ero.

Et nunc, ô ſummum, mea ſceptra & regna
valete;

Æternum, æternum, NOLO VOLOQUE
vale.

Omnia perſolui: iam nil tibi, dulcis Ieſu,

Debeo; nil debet, qui dare plura nequit.

Votum

*Votum ad VIRGINEM-MATREM
pro valetudine pij & eximij vatis
P. Nicolai Susij, Societatis IESV.*

Ille tuus vates S V S I V S, tua buccina, V I R G O,
Ferre potens nomen celsa per astra tuum,
Ille cliens, Ô D I V A, tuus, qui supplice voto
Te nocturnus adit, teque diurnus adit,
S V S I V S en languet, pallensque & buxea forma,
Ambulat in morbis iam tria lustra tribus.
Hocne placet Regina potens? sicne ibit in umbras
Vel sine luce sua? vel sine laude tua?
Nil de te scribet? populi nil mittet in aures
S V S I V S, & vulgi in murmure nullus erit?
Non ita; iam nunc æterno te carmine psallet.
Psallere Virgo iubes? Virgo valere iube.
Ipse rogo, rogat ipse; audi bona: dic semel illi
V I R G O Vale, toties qui tibi dicit Aue.

*De CHRISTO Domino & PETRO
Apostolo crucifixis.*

CUR PETRI sursum plantæ, CHRISTIQ. deorsum?
Sub terras ibat CHRISTVS, in astra PETRVS.

I E S V S C H R I S T V S
/ *ad Patres Societatis suæ.*

Macte animis, Ô L O I O L A E generosa propago,
Digna mæas Aquilas & mea Castra sequi.
Vtar pectoribus fortissima pectora vestris,
Quæ pridem ignauos dediticere metus.
Vos infanda manent, & mille pericula lethi,
Mille pericula solo, mille pericula salo.

Sed

Sed durate animum: Romani pectoris olim,
 Nunc I e s v socij est, fortia multa pati.

Ergo agite Eoi vada cœrula verrite Ponti,
 Romuleâ numquam sollicitata rate;
 Frangite & Hesperias remis audacibus vndas,
 Nec rabidos contra sit timor ire Notos.

Ite ad odoratos positosque sub ignibus Indos;
 Tithoni roseos ite videre lares.

Ite boni, geminamque Iauam viridesque Mo-
 luccas,

Ite Antarctoi visere regna Poli.

Ite, vocat toto cantata Iaponia mundo,
 Clausaque sanguineâ China superba serâ.

Ite, vocant Gentes, quæis Numen mugit in agris,
 Et curuum tacitis pascitur in filiis.

Ite, vbi vicino sorbentur flumina Phœbo,
 Peruuia ad nigras Brasiliæque plagas.

Currite, currite, quaquà iter est, Boream per & Au-
 strum,

Et per flammium Solis vtramque domum.

Et Menagos alios, & Thulas querite; nam sunt
 Mille super Thulæ, mille super Mœnii.

Sed petitis, quænam de tot mihi præmia terris.

Quas ferri gazas, quæ mihi sceptras, velim?

Parcite: nil horum; nec regia sceptras, nec aurum,
 Nec ferte Arabij nobile vermis opus;

Non niueos onychas, non rubro è littore gemmas,
 Nec cinnamati mollia fila croci.

Lappæque tribuli que, & fungi hæc omnia: scitis
 Quæ vos ferre velim munera? ferte animas.

Vinum.

Coï vox Senis est, nec dilige, nec fuge vinum.

Nam

Nam nocet, & prodest; hinc modicum, hinc nimium.

Contrà ego, non contrà: fuge vinũ, dilige vinum;
Fer puer huc, tolle hinc; huc modicum, hinc
nimium.

*R. P. Hermannò Hugonì è Societate I E S V
de scriptiois origine scribenti.*

**Pauca Philetæo meditabar scribere metro
Versiculis claudis, impariliq̃ue pede;
Põscebam Phœbum calamos, vnamq̃ue Sororum
Quæ bifidum culmen Musicaq̃; antra colunt:
Poscenti Phœbus calamos Virgoq̃ue negauit;
Fregerat ille suos, fregerat illa suos.
Ite mei vates, dixit Deus, & Dea dixit,
Ite, dabit calamos iam meus HVG O nouos.
Ite, nouas meus HVG O dabit tabulasq̃; notasq̃ue,
Ite, dabit ceras iam meus HVG O nouas.
Ite, nouum meus HVG O dabit graphiumq̃ue
stylumq̃ue,
Ite, & litterulas iam dabit HVG O nouas.
Ille HVG O, quo Gorgonei de fonte caballi,
Plusq̃ue è Cyrrhéo flumine nemo bibit:
Ille HVG O, quo purpurei de Vulnere Christi
Plus MARIAE casto ex vbere nemo bibit;
Ille pius, simul ille HVG O doctissimus, ille
Ars nulla, & nulla est cui peregrina schola;
Hippocrenigenarum grande decus Musarum,
Grande decus Sophiæ, grande oleæq̃ue decus.
Testis adest nõ grande Liber, densumq̃; volumen,
Sed qui vel paruz est sarcina parua manus.
Et tamen ex illo nemo non doctior ibit,**

Varro

Varro licet redeat, Panthoïdesque senex.
Discere ut indoctus queat hinc, dediscere doctus,
Is malè quæ didicit, hic malè quæ docuit.

Heros Italus.

Aestus erat, supera que Canis regnabat in aulâ,
Herbicremâ torrens herbea rura face.
Cum nuper Calabris in montibus Italus Heros
Heroum ferret per mala tesqua pedem
Milite cum multo; manabat salsa per artus
Vnda sub ardenti Sole, Leone, Cane.
Sed madidi sudore, arebant gutture cuncti;
Vna vocabatur guttula, nulla fuit.
Parua tamen paruo fuit vndula visa sub antro,
Poturo potuit quæ satis esse Duci.
Quâ spernēs Heros fortissimus, Hanc, ait, omnes,
Si bibero, sitient; si sitiam, biberint.

I E S V C H R I S T O crucifixo.

Caucaesæ rupes duræ, sunt roborâ dura,
Duraque tardipedum cornua torua boum;
Dura filex, vitreumque gelu, dens durus aratri,
Duraque de Paris marmora scissa iugis;
Duraque quæ Siculis restant incudibus æra,
Ignibus ingenium vix domitura suum;
Et lassî quondam Brontes Steropesque fatentur
Durius æterno nil adamante dari.
Dura hæc: sed qui oculis ficcis te, CHRISTE, tuctur
Pendentem teneras ad duo ligna manus;
Et tua purpureo rorantia membra cruore,
Dîaque vulnifico tempora cincta rubo,
Qui videt hæc lentus, celeri neque carpitur igne,
Nec

Nec se Magdalias eliquat in lacrymas;
 Robore, rupibus, & filice hic, cornuque, geluque,
 Ferro, adamante, ære, & marmore durior est.

Die Veneris CHRISTVS passus.

Luce obiit Veneris, Veneris fle turba: videtur
 Causa DEI passi non minimæ esse Venus.

*De extremo Iudicio,
 Ad Melissum Crucium.*

Criminis omnis,
 Omnisque nigri,
 Purus, vt omni
 Tempore viuas
 Moriture CRVCIS;
 Vsq̃ue, ac vsque,
 Siue diurnum
 Rutili Phœbi
 Luceat aurum,
 Seu nocturnum
 Phœbes niueæ
 Micet argentum;
 Vsq̃ue, ac vsque,
 Memori mente
 Hæc duo tecum
 Verba reuolue;
 Quæ de summæ
 Nubibus æthræ,
 Formidando
 Pronus ab arcu,
 Magnâ IVDÆI
 Voce tonabit:

Hinc

Matth Hinc maledicti,
250 Huc benedicti,
 ITE, VENITE.

Quis Iesuita?

Hunc esse verè Iesuitam dixeris,
 Quem per rubentem & Sole & auro Peruam,
 Crispum per Afrum, perque Memnonias domos,
 Et horridam Arcton, vna mittit littera.

Tacere.

Dicendi ars magna est; maior, mihi crede, Tacēdi.
 Mille loqui docuere artes, sed nulla Tacere.

Cui fidendum.

Nec omnibus, nec nemini:
 Fide, sed cui, vide.

Ad Herodiadis filiam aquis mersam.

Mergere saltatrix, mollis fuerat tibi vita,
 Vndarum tibi mors debita mollis erat.

Senex & Puer.

Ne puerum mirare, senem ne sperne; tametsi
 Sæpe vir in puero est, in sene sæpe puer.

Ad Lectorem, de Distichis.

Vt video, transis hæc pumila carmina Lector,
 Nec faciunt stomacho disticha nostra tuo?
 Num quia nostra? sapias: num quòd sint disticha?
 peccas.
 Si bona, longa fatis; si mala, longa nimis.

Ad

*Ad Ponticum Belgam, varia hinc
illinc damna passum.*

Visserunt bis seni olim tua testa Bataui,
Pontice, quos captos Tityi est depasta volucris,
Et latroniuori laniarunt in cruce corui:
Nunc tauris infesta tuis manus vnca, rapaxque
Brandenburgiadum est; quin & tua spicea regna
Lunatam nuper frustra expectantia falcem
Fregit eques rabidus; dura, mi Pontice, dura
His passus grauiora; dabit Deus his quoque
Funem.

Ira & Amor.

Plumbea nunc multis Ira est, & durat in annos,
Plumeus in mensem vix bene durat Amor;
Mortales stolidi, stolidas conuertite flammæ,
Ira vt plumbea sit, plumbeus vt sit Amor.

Virtus & Vitium.

Vnum si Empyreâ crimen ponatur in aulâ,
Lux fugiet, medio Styx erit atra polo.
Vna Acherontêis Virtus ponatur in antris,
Nox fugiet, mediaque in Styge Olympus erit.
Ergo Virtutem toto plus dilige Cælo,
Et Vitium toto plus Acheronte time.

Trochai puri de Musicâ.

Te tacebo? non tacebo, clara, dîa Musica,
Porge mî Thalia plectra, pectinemque eburneum,
Orpheûve, Arionisve, Mercuriue barbiton:
Metra da pedesque Phœbe, da pedes Trochaicos,
B Da

Da volubiles, citáſque, lubricáſque ſyllabas:
 His, Pater, mihi canenda, prædicanda Muſica eſt.
 Eia, quid morare Phœbe? da pedes Trochaicos.
 Abnuit fauere Phœbus, & negat Trochaicos,
 Quin & hos negat placere ter tribus Sororibus,
 Nec Trochæa clauda metra credit apta Muſicæ.

Maure, ſime, luſce Phœbe, barde Phœbe falleris:
 Phœbus ipſe, Cantus ipſe, & ipſa Diua Muſica,
 Theſpiáſque, Pieruſque, Pindus, Aſcra, Corycus,
 Carmen, Oda, Muſa, plectra, penna, chorda, bar-
 bitos,
 Duco, tendo, ludo, pulſo, clango, pango, cantito,
 Nónne cuncta, ſtulte Phœbe, nónne ſunt Tro-
 chaica?

Ad Momum.

O odium mortalium! es vnguis qui vlcere in omni;
 Blatta bonorum trux carminum es, & tinea.
 Tyreſias, te vt ne cernam; te vt ne audiam, Iſauris
 Rupibus eſſe velim ſurdior, & ſcopulis.
 Te Superum aula odit, te tellus; vnaq; amat Styx,
 Vnius ô Regis nigri & Erinnyum amor!
 Dura, hem, carmina, ais: non ſat ſunt dura, quia
 opto
 Saxa loqui & ſilices, cum tibi, Mome, loquor.

Ad Matonem Zelandum Poëtaſtrum.

Dici tu Papa vis, ego malim dicere Papa:
 Dicam ego cur tendam, dic Mato, cur breuiſ.
 Credo breues paucosq. Papæ te velle Decembres,
 Atque omnem pridem velle fuiſſe Papam.
 Aſt ego longæuos Papæ rogo Neſtoris annos,

Et

Et sancti Imperij tempora longa precor.
 O ita sit Superi! sit saxum immobile Papa,
 Quod mundi summum non labet ante diem.
 Vade Mato, plus nil mihi tecum est, nec tibi
 mecum;
 Iam scis cur tendam; iam scio cur breuies.

Vitrum & Vinum.

Vitrum proditor, atque vinum est;
 Hoc animi speculum, illud oris.
 Quod formæ solet esse vitrum,
 Hoc animo solet esse vinum.

*Ad CHRISTVM IESVM
 Poëta in morbo.*

Vulnere te IESV quino laniauit Apella,
 Verum heu! sunt animæ vulnera mille meæ.
 Ah fallor! nam cuncta vnum sunt vulnera vulnus;
 Et quàm densa seges, tam mihi densa lues
 Innumeris operata malis, onerataque plagis
 Iam mea porrexit vita salusque pedes.
 Sentio; iam summum responset vena laborem,
 Iam sita gens, iam me Persephonea vocat.
 Usque tamen spero dum spiro; spes mea CHRIS-
 TVS:

Quis non à tanto speret opem Medico?
 Ora tamen minio multo, flammaque notantur,
 Et grauis accensas stat pudor ante genas.
 Sed nunc sanus ero: tantum ô mutemus IESV
 Vulnera; mi tua da, do tibi CHRISTE mea.

Anagrammata,
ROMA, AMOR, MARO.

Vt cumque Romam verteris,
Reges in illâ inueneris:
Namque ipsa ROMA regibus,
MARO dominatur vatibus;
Rex ille cordis, omnibus,
Rex ille quem vocant AMOR.

Ad Zoilum.

Ecce mei veris sunt primi hi Zoile flores:
Hos igitur Violas dicere iure licet:
Vtique ego non dicam Violas, tu Carmina nostra
Esse facis Violas Zoile, qui violas.
Sic etenim totus pugnat tibi Musicus ordo,
Vt placeant nulli quæ tibi cumque placent:
Ac si quid liuens arrosaris ore canino,
Hoc Vatum concors vtraque palma probat.
Quas violas Musas, Violas nos; quasque videmus
Dente tuo rosas, credimus esse rosas.

B E R.

BERNARDI BAVHVSII
 ANTVERPIANI,
 è Societate IESV
 EPIGRAMMATVM
 LIBER II.

*Ad Iuuentutem ventri vinóque
 deditam.*

QUO I Cererem largè, Baccheaq; pocula sumis,
 Heu puer in foribus quàm tibi grande
 malum est!

Ah quã grande malum ! quantũ Medeïdes herbæ

Nec noceant Circes pocula sumpta tibi.

Non dens aspideus, rabidę neque morsus echidnę,

Non iaculi celeres, tardi pedesq; boæ;

Non salamandrinum, crocodilinumq; venenũ,

Non seps, non natrix, stellio, diplas, hydruss

Non pota inferni sanies Lethæa fluenti

Nec Phlegethontei fellea spuma canis.

Expectas, diræ nomen miserabile pestis?

Dicere mens odio, lingua pudore negat.

Nec tu iam dubitas, Cererẽ post, post & Iacchum,

Tertia quæ venis flamma timenda tuis.

Aut cessa, aut veniet iam nunc tibi; quæ quòd ad
 omnes

Dira venit, nomen à veniendo tulit.

B ;

In

*Cicer
 l. 2. 1
 natur
 deorũ
 Venu
 dicta,
 quòd
 omnes
 venia*

In imaginem pueri IESU Crucem ferentis.

Quod scelus, ô oculi, facinus quod cernitis? cheu!

En roseum, ambrosium, lacteolum, aureolum,
Nudulum, &, heu, tenerum puerum trabe colla
grauatum,

Lassantemque humeros, plumeolumque latus,
Ah, ah, ah, mi parue Puer, mi magne Creator!

Quò tibi Cruz? figi non potes ante virum;
Non potes ante virû, sine nûc, sine. non finit, vrget
Cum Cruce iter, verbis reddit & ista meis:

Cùm fuero maior, maiorem vt tollere possim,
Hanc paruum à teneris tollere disco Crucem;
Tu quoque mox maior, maiorem vt tollere possis,
A teneris paruum tollere discite Crugem.

Fateri culpam.

Non amo peccantem, sed amo peccasse fatentem,

Vt placet in Mauro corpore dens niueus;

Vt placet in tenebris rutilans coma luminis aurei;

Vt placet in nigro lucida gemma peplo;

Lactis vt in mediâ candet loligine gutta,

Vt nube in piccâ fulgida stella micat.

Denique quàm placeant Superis sua crimina fassi,

Manasses, Petrus, Magdalis, atque Latro;

Carcere Manasses, lacrymoso Petrus in antro,

Sub Cruce Magdala flês, in Cruce Latro docet.

Vita breuitas.

Stulte quid Euboici speras tibi pulueris annos?

Quid Pylios speras vitrea bulla dies?

Disce mori: dum vina, rosas, vnguenta que poscis,

Et noua fila lyrae, mors tua fila secat.

Catha-

Catharina & Thisbe.

Candida castus amor, turpis facit omnia nigra;
 Nos cruor hoc Thisbes, Costiadisque docet:
 Costias en niueum dat lac pro sanguine; morus
 Sanguine Thisbeo, candida, facta nigra est.

*Me.
 Burr.*

Femina.

Regulus vt visu, Siren Acheloÿa cantu,
 Et necat affricu Theffala saga leui:
 Sic oculis, manibus, sic vrit femina cantu;
 Sic trifidum fulmen Væiouis esse queat.

D. I O A N N E S Amoris Euangelista.

Dium Anterorem Christiani pectoris,
 Ignemque sanctum Charitatis mutuae,
 Quod pane in omni Euangelista Patmius
 Sonetque paginâ, sonetque lineâ,
 Mirare nemo; namque Zebedæidem
 Amans I E S V S, omne ei fel abstulit,
 Pro felle, mellis dantei vesiculam.

*De vita Christiana binio,
 ad Ephœbum puerum.*

O crispe flauâ blande puer comâ !
 O verne floscule,
 Acui virentis primula purpura,
 Decusque lacteum,
 Nondum genarum poma rubentia
 Cui crine nigricant.
 Audi monentem, nec mea, mi puer,
 Dictata despue.

B 4

Tibi

Tibi hinc & illinc semita panditur

Virtutis & vitii:

Resiste: vitæ hinc est Biuium tuæ;

Resiste, quò ruis?

Resiste testor; non leuis alea est

Quam legeris viam.

Errare vitæ si in biuium tuæ

Non caueris miser,

Maſtabere olim, fata vbi venerint,

Cæleſti ab Hercule.

In ſuperbum.

Sis licet Encelâdo, Tityo, vel Orione maior,

Nec minor Iapeto, centimanoque Gyge;

Sit Titianiaco maius tibi robore robur,

Et ſerpentigeris par tua dextra viris;

Sis Typhon, Antæus, Atlas, ſis carnea turris,

Si tamen ipſe tibi nitere, pappus eris.

Quis verè Catholicus, ad Batauos hæreticos.

Catholicum tumido iactat ſe Battaui ore;

Nauiget ad nigri regna Melampodij,

Anticyraſque bibat totas, purgetur vt illo

Barbara qui ſtolidus pectora faſtus habet.

Vos Bataui, vos Catholici? quibus impia Roma eſt,

Et meretrix Babylon, & Sodomæadomus?

Tum vos Catholici, cum nox lux, candida nigra,

Cæli dicentur Tartara, Diſque Deus.

Non, non: Catholicus, Bataui mihi credite, ne-
mo eſt,

Quàm * PAVLYM noſtrum qui putat eſſe
PETRYM.

De

Decasta Pœsi.

Nil nisi virgineum, Lector, mea Musa propinat:
 Nam Cyprij lasciuæ tela cæculi
 Non hîc vlla sonant; non hîc quæ frenat olores
 Pætis ocellis ludit, aut ludit iocis.
 Ludimus; ingenui verùm intra claustra pudoris:
 Excedere hæc, non ludere est, sed lædere.

Ad B. FRANCISCVM.

Cùm genus aligerum dicis FRANCISCÆ sorores,
 Fratres, lanigerum, cornigerumque pecus;
 Scilicet exiliunt, & blando murmure grates
 Reddit ouis, dulci & carmine reddit auis.
 Nec dubito, fandi fieret si copia, fratrem
 Teque vocaret auis, teque vocaret ouis.

CAELVM NON SOLVM,
Scitum Rⁿⁱ Caroli Philippi Rodonij
Brugensis Episcopi.

Audite gentes ultimæ,
 Vel quæ rigetis Arctico
 Aquilonioque sub Ioue;
 Vel quæ caletis ignibus
 * Disci rubentis, & ætherem
 Perfulgurantis lampadis:
 Nostisne Rodoniam?

* *Talis
 appa-
 ret.*

Illum cui, ore in aureo
 Aurea perennè voluitur
 Vox ista, **CAELVM NON SOLVM.**
 Hoc manè, serò, domi, foris,
 Hoc ambulans, hoc & sedens,
 Hoc cœnitans, hoc & studens,

B 3 Cùm

Cùm purpuram sumit dies,
 Cùm sera ponit, hoc sonat:
 Siue hora currit lucida,
 Seu nigra currit, hoc sonat:
 Hoc ianuzæ, hoc & vitreæ,
 Hoc infula, hoc & annuli,
 Hoc abacus, hoc & scrinia,
 Hoc & figilla, & icones,
 Hoc non superba synthesis,
 Hoc symbolum ferunt libri.
 Res mira certè, & pluribus
 Miranda rugis, pluribus
 Canenda per mundum tubis.
 Quid ergo? in annos posteros
 Iam magne Præsul nomine
 Vocaberis mihi nouo,
 Non te vocabo Carolum,
 Non Brugidarum Præfulem,
 Clarumve Rodoanium,
 CAELVM vocabo, non SOLVM;
 Hoc inde erit nomen tibi:
 Quotiesque plantis accidam
 Hierarchicis pauens tuis,
 Dicam, nec absque lacrymâ,
 Dulci que rorans gaudio,
 Salueto CAELVM non SOLVM.

Pygmai Epitaphium.

Hæc tibi Pygmæo domus est æterna sepulto,
 Parua quidem, domino sed tamen apta suo.
 Vixisti, parvis poteris cùm currere in armis,
 Nunc Palamedæo victus ab ungue iaces.

Fila

Fila tuæ fuerant adeò subtilia vitæ,
 Neret ea vt speculis de tribus vna Soror;
 Sed tamen & tenuem discerpfit forfice lanam,
 Et quæ vix potuit fila videre, scidit.

Scipio Maior, de Clypeis.

Nil mihi vobiscum est, ignauæ hinc cedite laminae,
 Ite aliò clypei, vos leuis Afer emat.
 Mars ego Romanus; tunica hac iacet Africa dextrâ,
 Scuta gerat læuâ, dextera læua cui est.

Vox trium linguarum.

Serpens.

Sesquipedalis sum, Tiberina, Hebræa, Pelasga,
 Et voce in mediâ pars mihi pulcra rosæ est.
 Tres habeo dētes, Graiū vnum, vnumq; Latinum,
 Tertius Hebræi de canis ore venit.
 Si me non dicis, dicis; si dixeris, erras:
 Cuncta Deus faciat quæ queat, ista nequit.

De Thaliâ suâ.

Versibus in nostris nulla est ampulla, tumēisque
 Pulmo, non stomachus, non calidum igne iecur;
 Non dens, non vnguis, non sæua Atræaque bilis,
 Hipponactēi sannaque nulla salis:
 Non hîc nascentis color est, vixque puellæ
 Semirubens pallor, semiciniisque rubor;
 Improbis ille color, turpi quem Zoilus ore,
 Quem gerit ore Bion, quem gerit ore Theon:
 Non vllum hîc pinxit crepitante ciconia rostro,
 Non vllò hîc rhoncho naris adunca sonat:
 Denique simiolus, coruus, vulpecula nulla hîc:
 Hæc modò si mala sunt, nostra Thalia bona est.

*In DEIPARAE & D. BERNARDI effigiem, cui
vulgò ascriptum, Monstra te esse Matrem.*

Quid esse possit hac tabellâ dulcius?

MARIA dulcis, dulcis hîc BERNARDVS est;

Est mellis huic, est lactis illi copia;

Lactiflua mater, filius mellifluus;

Quid esse possit hac tabellâ dulcius?

Bos Bethlemiticus, ad Calites.

Vah! quid Agenoreæ Bos possidet astra puellæ?

Pellite Cælicolæ fidus, adulter erat.

Purus ego, cum CHRISTO olim, cum VIRGINE
Matre

Bethlemio in stabulo viuere dignus eram.

Tunc ego, tunc calidas afflabam leniter auras

Ad Pueri cunas cum fera staret hyems.

Ibant ad Pharios; ibam ad Pharios comes agros,

Sarcinulis sanctis & pia terga dabam.

Mox fio & pretiû; CHRISTI, MARIAEque, suaq;

Pro vitâ IOSEPH vendidit ære meam.

His meritis, Superi, cælum peto; cedat adulter,

Et Bos sim cælo, qui fueram stabulo.

Asinus stabuli Bethlemitici.

Cornipedes fuluum fræni qui manditis aurum

Cedite, non vllus se mihi iactet equus.

Numen ego his oculis vidi; lunauimus istos

Ante Deum poplites. quis mihi certet equus?

Frigus erat, nostræ fecerunt gutturis auræ

Mitiùs vt ferret flabra Boræa Puer.

Cum gemeret, tristi certè simul ore gemebam;

Et

Et mihi guttabant lumina flente Deo.
 Quin & hero Iacobigenæ non Arcade gressu,
 Quidquid opus, Cererem, flumina, ligna tuli.
 Ligna tuli? nihil hoc; cæli terræque Monarcham
 In Pharios diâ cum Genitrice tuli.
 Iam scio me laudas, & Equi me nomine donas:
 Nolo; plus Asinum est esse Tonantis Heri.
 Me laudare volest? Asinus vocer aureus,* ille vt
 Impurus nosci desinat atque legi.

* Ap-
 puloj.

*In Larum Frisum, Iudicem bonum,
 virum malum.*

Prudens & catus es Lare,
 Iudex iustus, & integer,
 Et plebi clypeus tuæ:
 Idem potor & helluo es.
 O quem te Lare dixerim?
 Magnum. Porcius es Cato.

M. Tullij Ciceronis tumulus.

Hic Tullî cinis est; cui si sua lingua daretur,
 Diceret hæc Romæ paucula verba suæ:
 O vrbs sæua lupæ! quondam te sanguine Fratris,
 Sanguine nunc maculas te scelerata Patris?
 Sicne paludati Ciceronis? sicne togati?
 Consulis atque Ducis ficcine colla metist?
 Innocui? fidi? facundi? denique Tullî?
 Præ propriâ cui res publica semper erat.
 Sed nostro cenè queror hæc de sanguine frustra,
 Sanguine cum memini te maduisse Remi.
 Nempe & nutricæ, & sequeris fera Roma parentē:
 Sanguinea hæc, atque hic; Romulus, atq; Lupa.

B 7

Qua-

Quatuor Elementa quid in homine efficiant.

Terra, Vnda, Aura, Ignis, sunt corpore quatuor
hostes,

Hinc nobis Fastus, Duritia, Ira, Venus.

Vnda parit Venerem, ventosâ Fastus ab Aurâ est;

Duritia è Terrâ est, Ignibus Ira venit.

Rarus Amicus.

Nondû alter Pylades, nondû alter natus Orestes,

Rara est in terris fidus amicus auis.

Cuilibet ergo caue, nudes ne pectus amico:

Hic Damon poterit crastinus esse Theon.

Tam citò nunc certè mutatur amicus in hostem,

^aAmor
^bLis.

Quàm citò mutatur nomen ^aΕΡΩΣ in ^bΕΠΙΣ.

Lex & Lis.

Filia lex litis; bona filia, pessima mater:

Filia lis legis; mater bona, pessima nata.

Ad Io. Brantsium Philologum, de Musis suis.

Omnia si laudas mea, Branti, cæcus amore es:

Omnia si culpas, cæcus es inuidiâ.

De temporum nostrorum vitiis,

ad Odonem Rosianum.

De tribus superesse nil metallis,

Nil fului, niueique, Cypriique,

Tota at ferrea sæcula esse nostra,

Sæpe, Odo, gemis ingemisque frustra:

Gemis quòd tuba, Martiumque cornu,

Vicos & trepidas volat per vrbes,

Horrida, horrida, bella, bella, cantans;

Gemis

Gemis tela perambulare sy'uas,
 Passim & iurgia, feruidasque rixas,
 Sæuæ & prælia non deesse linguæ;
 Luporumque, canumque, vulpium que
 Nostris moribus immigrasse mores.

Sunt hæc, ô Odo, veriora veris,
 Sunt, sunt, & dolet, & pudet, pigetque;
 Sed horum, ô bone, causa quæ malorum est?
 Patent vulnera, nec patet medela:
 Imò iam patet; vnica hæc medela est:
 Fient aurea sæcula, aufer aurum;
 Nam sunt ferrea sæcla, propter aurum.

De B. IGNATIO LOIOLA,
Societatis IESV Fundatore.

LOIOLAM vt toto vidit splendescere mundo
 Phœbus, & Heliacas spargere ab ore faces;
 En mundi noua lampas, ait; discedere certum est,
 Terra etenim Soles non capit vna duos.
 Audit, & rutilum quatiens caput æthere in alto
 Rex Superum, astrifero reddidit ista polo:
 Quò fugis alme Phanes? pullos cur sumis amictus?
 Ora quid obnubis flammea? prome caput.
 Sol eris, at non solus eris: LOIOLA iuuabit;
 Tu terris, hominum Sol erit ille animis.

Mnemosyne mater Musarum.

Cur te, Mnemosyne, pingit ter littera terna?
 Ter terna est, inquit, filia docta mihi.

Amos Petrifonius Batauius non Batavus.

Batauius est, nec crassæ auris, nec mentis opacæ,
 Sed subtilis Amos, & habens in pectore lyncem;
 Hunc Bataui laudant, sed non ego: Degenerauit.

Mollis,

*Mollis, Dura, Femina.**Me-
tam.

Vt Trigamus cecinit *ter quino in carmine Vates,
 Facta cinis Semele est, facta lapis Niobe.
 Facta cinis Semele est: quis credat? non ego, Naso.
 Femina durior est, fiat vt vlla cinis.
 Facta lapis Niobe est: quî possit femina? numquam
 Femina mollior est, fiat vt vlla lapis.

Ad Marianum, de Camillo anaro.

Quòd bene seruet opes, laudas, Mariane, Camillû;
 Scrinia laudari sic, Mariane, solent.

In Afrum pauperem & arrogantem.

Vnius dominus cùm vix sit cespitis Afer,
 Prædiolum stultus vendidit; emit equum:
 Tantum gaudet equo: cur tantum gaudeat, audi;
 Ciuibus vt possit celsior ire suis.
 Sed lepidam Nemefin! cùm sit longissimus Afer,
 Et sit nanus equus, Afer eques pèdes est.

Virtus & Ventus.

Mascula quòd Virtus muliebri pingitur ore,
 Quodque leues Venti mascula ora gerant;
 Non idèò humidis iactet se femina verbis,
 Nec generosa viris purpuret ora pudor.
 Dicta per Antiphrasin sunt olim plurima priscis;
 Nos hæc credamus picta per Antiphrasin.

In Tumulum M. Antonij Mureti.

Hospes sta, tacitusq; aurem arrige; namque Mureti
 Fama hic est cinerem post sua fata loqui.
 Credere nec pigeat; nam tanti Rhetoris, & tam
 Docti oris, mutus quî queat esse cinis?

Gran-

*Grandauo, Optimoq; Parenti suo
Ghisberto Bauhusio Strena.*

Ite procul curæ, discedite pectoris umbræ,
I mea nox, & lux lætitiæ alma veni.
Dic Bernarde io, bis io, ter io, quater io!
Numina nam precibus sunt pia mota tuis.
Orasti seros genitori Nestoris annos,
En Superi seros exhibuere dies.
Nōne vides? certè; iam quadragesimus illi
Bis rediit Cancer, bis rediitq; Caper;
Nec frons est caperata tamē, nō mēs labat, aut pes,
Non illum vires deseruere viri:
Cygnorum niuæ sunt illi ad tempora plumæ,
Sed manet in mediis os roseum niuibus:
Verq; hyeme in mediâ est, & Maius mense De-
cembri;
Estq; tripes ætas, sed tamen ipse bipes.
Verne Senex, tibi fulminiger de nubibus Ales,
Remigio Phoenix plaudit & ipse suo.
Ergo ego sic Superos non ficto comprecor ore,
Vt vel cuncta meæ dent tibi fila colus.
Viue, vale; tum qui nunc annus proximus instat,
Sit tibi * Aristarchus, sit tibi * Aristoteles.

In effigiem Petrarcha duplici lauro cincti.

Præcincte ianitrice Cæsarum lauro
Petrarcha magne, fronde Thesalæ Daphnes
Phœbiq; amantis; cincte duplici ferto,
Latio, Italoq; illa, illa quam geris laurus,
Vates sueta ceteros coronare,
Non te coronat, ipsa te coronatur.

* Boni
princi-
pij.
* Boni
fuit.

In

In sculptorem bene sculptentem, malè viventem.

Cùm tibi tam similes fingas de marmore vultus,
Et facis humano spiret vt ore lapis;
Ecquid ab humanâ tantum ratione recedis,
Admonitus, surdus vt videre lapis?
Metamorphosis! tibi saxa simillima fiunt,
Tu saxi similem te facis esse tuis.

*In P. Antonium Criminalem Parmensem
protomartyrem Soc. IESV.*

O Martyrum, Antoni, alpha purpuratorum,
Qui colla primus lacteamque ceruicem
Ferro dedisti demetenda fatali.
Qui te lyrave, barbitove, plectrove,
Cornu, tubave, concinam, triumphali
Nam vel silentio premendus ingrato es,
Vel hisce cunctis, pluribusque cantandus,
O plurimarum Antonî athleta palmarum!

Ad eundem.

Dulcem pro Christo patriam fugis, Italaque arua;
India sed dulcis patria facta tibi est.
Nam moriens, felix cælo qui nascitur, huic non
Patria vbi exoritur, est sed vbi moritur.

Vita breuitas.

Homo miselle diuites
Quid spes in altum fabricas,
Quando vel hæc inania
Cum morte verba diuidis?

Domi-

*Domitiansus Imp. inter distentos pueri procul
positi digitos sagittas dirigere norat.*

Laudem? nō faciam. Nam si tua spicula in hostem
Sic mittis, sanē es, Domitiane, rudis.

Panigrola Epitaphium.

Hospes sta, tacitusque aurem arrige; Panigrolæ
Nam fama est cinerem hīc, post sua fata, loqui.
Credere nec pigeat: nam tanti Rhetoris, & tam
Docti oris, mutus quī queat esse cinis?

De amore diuino.

O cui cor Christus terebrauit arundine amoris,
Hoc qui vulnus habet, quā leue vulnus habet!
Hoc qui vulnus habet, non immedicabile, & atrox
Abdita quod populet viscera, vulnus habet;
Non talem metuat, non hinc sibi credat ituros
Horridā præcipites mortis ad antra dies.
Nam cui sunt diā præcordia fossa sagittā,
Huic via facta boni est maxima, nulla mali.
Hoc qui vulnus habet, vitæ dispendia sentit
Nulla, sed ē dio vulnere robur habet.
Hoc qui vulnus habet, mens huic sine nube peren-
nis.

Semper ei ē nitidā fronte serena dies.
Hoc qui vulnus habet, Superi! quæ gaudia carpit?
Gaudia quæque aloës nil, neque fellis habent.
Hoc qui vulnus habet, Christi vt mādara facessat,
Vertere Threicias nititur antè animas.
Præcipitat, ruit, exilit, & volat; ô bone Iesu,
Hoc qui vulnus habet, quā leue vulnus habet!

Fran-

Francisci Flori Pictoris Fortuna.

Apellis ille, & æmulator Zeuxidis
 Florus, superbæ nomen ingens Belgicæ,
 Volubilem cùm pingeret Fortis rotam,
 Pinxit videntem, sed chiragricam Deam:
 Videt sat, inquit, sed satis dat nemini.

*In luctuosum IUSTI LIPSII
obitum.*

Sunt busto in Pario, sunt qui tumultantur eburno,
 Sunt qui marmoribus, LIPSIVS in lacrymis.

De Galbulâ puero Grammatico.

Galbula Grammaticæ semestris tiro palæstræ
 (O multi splenis fabula, vera tamen!)
 A socio nuper, dum fit sine sanguine pugna,
 Virgetur, Mortis quod putet esse genus?
 Est commune duûm, dixit: quod sic probo, Mor-
 tem
 Femina, vir, fecit; femina, vir, patitur.

*In quemdam qui malis artibus nobilitatem
sibi opesq; parauit.*

Purpura nunc, olim te rustica gausapa texit,
 Factus es hamatis Prætor Equesq; dolis.
 Nunc tibi quærantur venturæ insignia Gentis,
 Stellæ, Aquilæ, Cedri, Lilia, Castra, Rosa;
 Quæritur & Gentis breue Symbolon: accipe quod
 vis

* Sine
fraude.

Sed Momorenciacum ne capias * ΑΠΛΑΝΩΣ.

Quid

*Quid Columba & Serpens,
ad Marinum.*

Vt nulli noceas, columba fias;
Vt nemo tibi, sis, Marine, serpens.

Ad dulcissimum Puerum IESVM.

O mundi princeps facies, pulcherrime rerum!
O Puer auratâ cæsariate comâ!
Non amo te, IESV, si possim dicere quantum:
Tantum amo te, tantum, mi PVER, vt taceam.

*Ad Fabium Neomyfam,
de Sacerdotum dignitate.*

Myfa Fabi, sacro nuper qui lotus oliuo,
E Cerere æternum nunc facis ire DEVM:
Cerne apicem, culmenque tuum; quam prenderis
arcem!

Aspice quantus Athos! te tamen ille timor.
Ex quo sacrificæ potarunt chrismata palmæ,
Et nitet in sancta pulchra corona comâ;
Iam Regum trabeata premis, baccataque colla,
Inque tiaratos sunt tibi iura Duces.
Ipse tuis Cæsar genibus minor; ipse Philippus,
Felix auriferi cui natat vnda Tagi,
Gemmiferas cui purgat aquas niger Indus, & om-
nes

Diuitis Auroræ cui properantur opes.
Sic placitum Superis, focco seruire cothurnos;
Parque Sacerdoti nil, prius esse nihil.
Despice, sub pedibus totus tibi sternitur Orbis;
Suspice, quod videas nil nisi Numen habes.

Scree,

Sere, Metes.

Quæ serimus, metimus: vetus hæc & publica vox
Si sero lina, meto; far sero, farra meto. (est:

Spicea dona sero, Cereris meto spicea dona;
Hanc seruat constans annua terra fidem.

Non hæc Christigenis lex est: contraria namque

Ps. 10. Quàm serimus, metimus; Psalmicen ista canit.
& 125 Gaudia qui serit hîc, pœnas metet in Stryge: pœnas
Qui serit hîc, cælo gaudia magna metet.

Qua viri fortis patria.

Omne solum forti patriæ est: fortem excipe nautâ;
Pontuagis nautis omne salum patria est.

In Macrum immitis ingenij hominem.

Nescit flere Macer, tenerâ nec fronte pudere,

Dicere nec blando mitia verba sono:

Durus homo certè, mediâ velut erutus Olsâ,

Aut Agragantinis sectus ab ilicibus,

Cui duo sunt filices oculi, frons ferrea, pectus

Lemniâ ab incude est, cor quoq; marmor habet.

Stemma tamen jactat ceu priscû & nobile: nempe

Pyrthâ est matre satius, Deucalione patre.

Philoni Cordio, Poëta eximio, amico singulari.

Quis syluâ in syluas? quis in æquor deferat vndas?

Mel quis Aristæo? poma det Alcinoos?

Affidet insano qui fecerit, hæc, Philo, caussa est

Quòd quæ mitto aliis, non ea mitto tibi.

Si mea mel, si poma, & syluæ, & sint tibi lymphæ;

Tu mare, Aristæus, sylua es, & Alcinoos.

S. BAR-

S. BARBARA.

Barbara sum, non sum: miti sum pectore Virgo;
 Sed qui me genuit, barbarus ille fuit:
 Ille meo tragicum rubefecit sanguine ferrum,
 Et Pater, & Lictor, messuit ense caput.
 Sic ferus ille fuit: mihi leni lenius amne
 Ingenium, & miti mitius est oleo.
 Me quicumque vocat, venio Patrona vocanti,
 Et lætam mersto porrigo Diua manum;
 Aegrorum miseris pronas do questibus aures,
 Et lacrymas sequitur lacryma pæne mea.
 Tum subiti fallax lethi quos opprimit hora,
 Sacramentorum munere Diua iuuo:
 Gloria nam nostra hæc; præsens ego Barbara credor
 In desperatis mortibus auxilium.
 Hoc agri, hoc vrbes, ramosa hoc compita clamant,
 Omnibus hoc templis pulpita sancta sonant.
 Ergo ego tam mitis, cur dicar Barbara, mitte
 Quærere; quòd non sim barbarà, facta docent:
 Sed Parcæ vt parcunt, vt Luci lumine lucent,
 Vt Bellum est bellum, sic ego Barbara sum.

Ad Regulum, de Suffeno quodam.

Regule quid frendes? vili quid ringeris irâ?
 Suffenum quemdam, vatis vix nomine dignum,
 Nasonem sese populo iactare secundum?
 Sit Naso, modo de Ponto quoque, Regule, scribat.

Homo Bulla.

O doctus Puer, in salace conchâ
 Lucrinâ, Siculâve, Belgicâve,
 Sarranâ, Cypriâve, Persicâve,
 Qui primus docuit salite Bullam!

Et

Et tam, mirificumque, dædalumque,
 Iussit surgere de luto nitorem!
 Huc huc, mi Puer, en tibi quod optas:
 En hîc tortilis, en adunca concha,
 Ponti in cæruleis gelata campis:
 En Mephitica gutta, qualis infrâ
 Per nigras pigra repit vnda ripas:
 En hastilia, tulliosque læues:
 Hæc cape arma Puer, citusque doctum
 Inspira calamum. capeffit arma,
 Complexumque corallinis labellis
 Inspirat calamum. Morare Bulla?
 Moraris pigra? quid morare? clausa est
 Omnis carcere turbulenta Fratrum
 Turba, & Aeolio furit sub antro;
 Pax nunc vel folio est arundini que.

Prodi Bullula, bella Bulla prodi.
 Prodit, prodit io. Eoa qualis
 Quæ noctem sepelit, diemque ducit,
 Virgo comta venit; rubens pyropis,
 Flauens chrysolithis, virens smaragdus:
 Hinc ianthina, lutea, alba, glauca,
 Inde coccina, fulua, ruffa, ruffa.
 Sic & Bullula cum semel corusca
 Haufit fulmina flammeæ diei,
 Vultus mille rapit, tot ei colores
 Depingit radiis volans Apelles.
 Hinc pallet violamque, amaracumque,
 Hinc rosam rubet, igneamque caltham,
 Hinc flauet, viret hinc, & inde liuet,
 Cærulea, aurea, lutea, albicansque,
 Fulua, flammea, glauca, ruffa, ruffa;

Tandem

Tandem mittitur ire Bulla in auras,
Et toto finitur natare cælo;
Quam circum pueri & canunt puellæ,
Bella Bullula, bella, bella Bulla,
Bella Bullula, bella, bella Bulla.

Mox si cui puero, aut cui puellæ
Accessit satias, nouamque poscit,
Hanc senem vocitans, aniculamque;
Illam, eheu, necis insciam doli que,
Tangit aut pueri, aut malæ puellæ
Flatus vnicus, & labascit vnico.
O Homo, ô homo, Bulla, Bulla, Bulla es!

Ad Linum, de nostri temporis Helenis.

Sæpe me, Line mi, soles rogare,
Cur spreto rosei decore vultus,
Nostræ sic modò palleant puellæ;
Non porphyriacis genis, labrisque,
Vt quondam Antiope, & Lacæna imago;
Totæ at pallidulæ & cadauerosæ,
De ruptis velut exant sepulchris.
Causam mens mea repperit latentem,
Causam repperimus, (sed ô superbam!)
Vt pulchræ, Line, sint vel in sepulchro.

Ad Syluiam quasillariam.

Diuitem esse, cui satis est.

Viue colo contenta tuâ, bona Syluia viue,
Et te Reginam Cæsaridemque puta.
Namque domum, laticem, & Cererem, pallam-
que, togamque,
Denique quod satis est, dat colus vna tibi.

C

Plus

Plus dare Fortunæ nequeat tibi tota crumena;
 Namque Hermi, & Gangis totius, atque Tagi,
 Sceptrorumque, Tiararumque, Coronarumque
 Finis hic & meta est, totaque summa, SATIS.

In amicos ollares.

Vita Cœnipetas, vagos Gnathones,
 Nec blandos licet, æstimes amicos:
 Illis dum calet olla, amor calebit;
 Frigebunt citò, si culina friget:
 Non te, sed tepidum colunt caminum;
 Illis, fumus vbi est, ibi est amicus.

De temporibus nostris, ad Victorem.

Sæcla ferrea, Victor, esse nostra,
 Soles clamque palamque clamitare;
 Tecum sentio, sentioque contrà:
 Nam sunt saxea, viliora ferro.

*Tumulus ALEXANDRI FARNESII,
 Belgica Gubernatoris clarissimi.*

Quis cubat hîc? Princeps, factis & nomine Magnû
 Pellæum referens: hoc satis, hospes; abi.
 Stasne etiâ? quam flentem hîc carnis, cetera dicet,
 A fletu vt poterit Belgica Nympha loqui.

M. Tullio Ciceroni in exilium misso.

Cùm Latîâ, Tulli, pepulit te liuor ab vrbe,
 Romaque Romanam relinquere iussit humum;
 Ah queis tunc lacrymis, quibus & singultibus, ora
 Mascula turpasti, Patriciasque genas!
 Pelleret immeritò quòd Patrem Patria, quodque
 In-

Interdicta forent ignis & vnda tibi.
 Hæ voces tunc, Marce, tuæ : sed quã modò velles,
 Interdicta forent ignis & vnda tibi!

Anima & Caro.

Quæris, cur Animâ Caro fortior ? accipe causam:
 Hic Carnis patria est, hinc Animæ exilium est.

*De Stimulo Diuini Amoris D. BONAVENTURÆ,
 ad Pamphilum.*

Pamphile, Seraphicâ si vis ignescere prunâ, *Isaie 6*
 Huc ades, hunc Stimulum perlege, Amoris opus.
 Hic tibi sic tenerum fodiet, mi Pamphile, pectus,
 Vt mox è tenero purpura corde fluat.
 Nec tenerum tantum, potis est & frangere durum,
 Imperfossa Isthmos si cui pectus erit:
 Et tibi si ferrum est, fiet sera ferrea, cera;
 Et si sint multo corda ligata gelu,
 Ilicet ignis eris: frangit Liber iste, domatque
 Quodlibet & marmor, quamlibet & glaciem,
 Quoslibet & silices, & ferrum quodlibet, omnem
 Duritiem Libycam, frigus Hyperboreum.
 O Superi! parui quæ tanta potentia Libri est!
 Ah, ah, quid patimur, Pamphile, quid patimur?
 Sentis quàm stimulat? quantis calcaribus vrget
 Ad iuga virtutum? quàm fodit atque ferit?
 Sentimus certè: at pigri, quò nempe vocantur,
 Nec meus hic Asinus, nectuus ibit Equus.

De Vitâ, & Rosâ.

Vnam multa Rosam cingit spina: Euigenarum
 Hæc vita est; læta hinc paucula, multa dolent.

Regibus imitandus Nero.

Regibus exemplum damnor statuisse Neronem:

Hac ego pro culpâ palleo, nec rubeo;

Nunc etiam voueo hoc, imitari sceptrâ Neronem

Omnia; Quinquennis sed meus ille Nero est.

Traia-
ni dictū

*In Rhetoricos libros Cypriani Soares
Soc. IESV.*

Thrax licet aut Arcas fueris, pinguîsve Batauus,
Iapetionidæ deficientis opus,

Ora cui puero non castigauit Apollo,

Nec Latio tribuit digna sonare foro,

Huc ades, & Soaresiis quæ tradita chartis

Perlege non segnis, lectâque mente tene.

Tum calamum vitreis Tullî laue fontibus; ille

Ex Arpinatis purior ibit aquis.

Mox tibi Romulæ veniet facundia linguæ,

Et fies trepidis gloria magna reis;

Per te caussa cadet, fuerat quæ proxima lauro,

Eloquio stabit non bene firma tuo:

Per te, non nati, repetent sua tecta, Tomitæ,

Quique breues Gyaros, lōga sepulchra, colunt;

Denique de Batauio Fabius, de Thrace Pericles,

Arcade de crasso Tullius alter, eris.

*In Stellam, stellati cali aspectu mirè
recreari solitum.*

Cæruleâ in tunicâ quoties nox fulget, & æthram

Pallida nulla tegunt vela volantis aquæ;

Lampadij sed enim campi, qui sidera pascunt,

Phosphoreas promunt cæliuagâsque Pharos;

Tum

Tum tū nulla mora est, pictas se, Stella, sub auras,
 Proripit: Hem, statis, cæli oculi atque mei?
 State rogo, vos lætitiarum summa mearum,
 O sanctæ, ô sanctæ Cælituum faculæ!
 Argus ego, vel milleno sim lumine cinctus,
 Noctem nox oculis non feret vlla meis:
 Si modò vos steteris mea lumina, lumina mî stent;
 Mille oculos cæli, mille videbo oculis.
 Sic fando, stat stâtim, ac vsque sub ætheris aurei
 Fulgentem clypeum, lumina fixa tenet.
 Gaude, Stella, aîtris; sed quæ sic suspicis astra,
 O quando dabitur despiciere illa mihi!

Circumcisio & Crux CHRISTI.

Manè nouum, sparsum saturo tristiq̃ue rubore, Mat. 16.
 Tristes portat aquas, ætheriâ inque hyemem:
 Crudelis teneri sic Circumcisio CHRISTI
 Clamat: Huic Puero, flagraq̃ue, cruxq̃; manent.

S. BARBARA de se, & patre Dioscuro.

Barbara ego, genitorq̃ue Dioscorus: ô malè facta
 Verba: Dioscورا ego, barbarus ille fuit.

*Quæ CHRISTI Grammatica,
 ad Celsum.*

Grammaticam CHRISTI paucis te, Celse, docebo;
 Totam scies & feceris,
 Si Luxum, & Bacchum, si Cyprida declinaris,
 (Mala nomina, ah ! mala nomina:)
 Si per ego, plorare, pati, vigilare, precari,
 Bona verba coniugaueris.

DIVÆ , OPTIMÆ , MAXIMÆQ.

MATRIVIRGINI

MARIÆ,

ADMIRABILEM HVNC,

VNIUS LIBRI VERSVM,

VNIUS VERSVS LIBRVM,

CHRISTIANVM PROTEVM,

tot ora scilicet, quot cælum sidera gerentem

(verti enim potest, millies, bis & vicies,

sensu saluo & Heroici carminis lege)

nostri in cæli Reginam affectus

monumentum hoc ponimus sempiternum.

TOT TIBI SVNT DOTES, VIRGO,

QVOT SIDERA CAELO.

In eodem hoc Proteo retrogrados ver-
sus pæne centum est inuenire.

DEO

DEO OPTIMO MAXIMO
 ÆTERNI DEI FILIO
 CHRISTO IESV
 MVNDI SERVATORI
 PROTEVS

è variis Sacrarú litterarum locis depromptus,
 priore longè admirabilior;
 nam sensu saluo, & Heroici carminis lege,
 verti potest 3628800. scilicet,
 tricies sexies centies millies, vicies
 octies millies, & octingenties.

REX^a, DVX^b, SOL^c, LEX^d, LVXe, FONS^f,
 SPES^g, PAX^h, MONSⁱ, PETRA^k, CHRISTVS.

^a Apocal. 19. ^b Matth. 2. ^c Malach. 4. ^d Michæ 4.
^e Ioan. 1. & 8. ^f Zachar. 13. ^g 1. ad Timoth. 1. ^h ad
 Ephes. 2. ⁱ Psal. 67. Daniel. 2. ^k 1. ad Corinth. 10.

Cruce bonorum.

Dulcis vita piis, & purè est mellea; quando
Nec Cruce deliciis caret.

ANDREAE fratrem, PETRI fratrem aspice; rident,
Tollunt in Cruce iubila.

Et Crucifixorum dena aspice millia; rident
Pleni pectora gaudiis.

Cæruleasque genas MACARI, pallentiâque ora
Cerne SERAPHICI PATRIS;

Nubila non cernis, quamuis pallentia cernis;
Intus gaudia, gaudia.

Nempe ex quo CHRISTI Cruce olim lectulus, inde
Iam sunt deliciæ Cruces.

Vxoris Loth punitio.

Obscœnam Gomorrhæ hyemem, cum flammeis
imber

Furuâque pix, torto turbine missa polo est.

Mugieruntque auræ, strauitque tricuspidis ignis
Pebtapolitanas dira sagitta domos,

Omnia cum promsere armamentaria cæli
Spicula, & indomitum perdomuere nefas.

Iussus ut hæc fugeret, fugit cum Lothide Lothus:
Neu' redeant oculis, lex datur: illa redit;

Utque coronatam flammis circumspicit urbem,
Heu miserâ! heu oculos sensit habere salem!

Mox & tota salem Lothis bibit; & sapientem
In statuam, insipiens femina versa fuit.

Ad Valentem, de suis hisce Epigrammatibus.

En promissa, Valens, Epigrammata: nuda sed illo

Quem velles stimulo; non sunt arguta, fatemur:

Tu tamē expectas: iam sunt Epigrammata, fallunt.

BER-

BERNARDI BAVHVSII
 ANTVERPIANI
 è Societate IESV
 EPIGRAMMATVM
 LIBER III.

*Cor suum, spretis floribus,
 CHRISTO Poëta offert.*

PALLENTEs violas, immortalesq; amaranthos,
 Et calthæ aureolas, Phœbisequaſq; comas,
 Reginaſq; roſas, & florum lilia Reges,
 Albaq; narcissi, flauaq; texta croci,
 Iridaq; & nardum, ferrugineumq; hyacinthum,
 Et quidquid florum denique Chloris habet,
 CHRISTE, tibi pleno meditabar fundere cornu,
 Veris opes volucres, deliciaſq; breues:
 Iamq; ardens ibam totum tibi ſpargere Maium
 Purpureum, prasinum, coccineum, croceum;
 Nā Maij omnigenæ plumæ, omnigeniq; colores,
 Et multa in gremio florea meſſis erat.
 Hanc mihi ſed ſubitò vertiſti in pectore mentem,
 Et viſus tacitâ es ſic mihi voce loqui:
 Mitte roſas manibus vates meus; altera dona
 Poſcimus; hæc olim Panq; Paleſq; talit.
 Altera dona Deo vero, ſunt altera ſerta;
 Non faciunt capiti talia ſerta meo.

C S.

Cor

Cor peto. Io dabitur, dabitur cor dulcis IESV!

Mille darem, IESV, si mihi mille forent.

Eia cor, egredere: an clausa est via? pectora rumpe,

Rumpe moras, rumpe & viscera, & egredere.

Egreditur. Salve, ô animæ pars optima nostræ!

Vitæ delictum, principiumque meæ!

Corculum, io, gaude; iam felicissima fies

Victima, Tergemino tota litanda DEO.

Ergo nunc violæ, melior viola hoc mihi cor est:

I amaranthe, mihi hoc cor amaranthus erit.

Puniceæ ite rosæ, melior rosa nam mihi cor est:

Liliolum i, melius liliolum cor erit.

I narcisse, mihi melior narcissus erit cor:

I hyacinthe, mihi hoc cor hyacinthus erit.

I croce, cum nardo, calthæque ac irides ite,

Cor mihi caltha, crocus, nardus, & iris erit.

Corculum, io, IESV, fume hoc, mi dulcis IESV;

Deque haustum latere hoc in latus abde tuum.

Viuo ego, non ego iam, viuit Nasareus in me;

Ille mihi solus corque animamque facit.

Et vos Adamidæ, vos ô mecum pia Christo

Cor da date. O, qui dat, quàm sine corde sapit!

In pulcherrimam VIRGINIS-MATRIS,

PVERIQ. IESV ex ære imaginem.

Empyreï Regina potens, Princepsque palatî,

Gloria cæruleæ, stelliferæque domus;

Aspice fidereis de collibus, aspice Virgo

Aera hæc in vultus tam bene ducta tuos.

Nónne stupes, quàm te fabrè muta æra loquatur?

Quàm non mentita est vlla tabella minus?

Aspice, sic oculos, sic ora, manusque ferebas;

Hæc

Hæc ibat circum tempora vitta tibi:
 Sic rosei fluxêre sinus, sic palla fluebat;
 Errabant rutilæ sic sine lege comæ:
 Deliciisq̃ue tuis, sic, sic MARIA arridebas;
 Sic quoque ridebant deliciæ, ille, tuæ.
 Vbera sic solita es tua porgere lactea Nato;
 Et sic ille tuis ludere in vberibus.
 Aspice vt hîc rides, (nam rides;) aspice vt arcta
 Oîcula das, (nam das;) aspice vt ille rapit:
 Scilicet ad vitam propiùs, neque cæla Myronis
 Nec Coæ veniant, Phidiacæq̃ue manus.
 O vera! ô mendax! ô certa! ô falsa tabella!
 Fallit nulla magis, nulla tabella minùs.

MAGDALENA, *Scanola.*

Mutius errantem dextram ferus ignibus vssit;
 * Si non errasset, fecerat illa minùs.
 MAGDALA peccarat, IESVM pòst fortiùs arsit;
 Si non peccasset, fecerat illa minùs.

* *Ma-*
rial. l.
ep. 7

S. STEPHANVS *Protomartyr.*

Sub lapidam sæuo imbre, sonantibus vndiq; saxis,
 Quas, ô, quas Stephanus fundit ab ore preces!
 Saxeæ bella inter, quæ pacis verba profatur!
 Quamq̃ue reas nulli percupit esse manus!
 Parce, inquit, IESV, parce hæc ad crimina cæcis;
 Non illis sceleri sint mea fata precor.
 Hæc fanti, mirum quis risus inambulet ori!
 Lupati quàm lux blanda supercilij!
 Quis toto in STEPHANO necis ardor! gaudia
 quanta,
 Exiliântque oculis, exiliântque genis!

Στί-
παρος. Siccine amat lapides? sic certè? nōne * CORONA
Ornari multo pulchra velit lapide?

SERAPHICO FRANCISCO,
quinque sacris Stigmatibus insigni.

Non nequam, FRANCISCE, bonus Dominóque
fidelis

Luc. 12. Seruus eras; plagas cur rear esse tibi?
19. Dignane fecisti plagis? dignissima certè:
PLAGIS digna istis nam tibi vita fuit.

B. FRANCISCI XAVERII vox.

Eia DEVS, satis est, satis est DEVS: ignibus vror;
Tolle animam, aut si vis viuere, tolle facem.

Nocturna potationes.

Rubere dignum est: ipsa nam rubet Fama
Plenum pudendi nuntium ferens probri;
Potare quosdam nocte Principes totâ,
ph. 6. Dormire luce. O Principes tenebrarum!

*In Hunnos, VRSVLANARVM Virginum
interemtores.*

Barbariem sæuis tigridum nutricibus Hunni,
Aut Pantherinis suctis ab vberibus,
Aut Meleagreâ matre, aut Erymanthide mamma,
Aut si qua in Gericis dirior vlla iugis.
Ah Superi! nam quæ gens hæc tam plena ferarū?
Plena, vrsi, vri, apri, tigridis, atque lupi!
Plenaque pardorum, vastatorumque leonum!
Plena ignis, ferri, sanguinis, atque necis!
Siccine? Nympharum tot millia, viuâque lilia

Insa-

Infanâ metitis barbaricâque manu?
 Millia tot Nympharum? Hei, hei! crudele fuisset
 De prato vel tot lilia demetere.

Quis amicus?
Ad Philonem Cordium.

Non nuda vox Amicus est, non cassa nux,
 Dilecte Cordi; non, amabilis risus
 Blandique nictus; non ocelli ludij,
 Et dulce flammans frontis aureæ lumen;
 Sint byssina licet verba, Serum vellera,
 Pæstique cuncta quæ loquare sint flores,
 Sint plena mellis, plena sint amoribus
 Luminâque, & ora, & verba: facta si desint,
 Iam nuda vox Amicus est, & cassa nux:
 Cernitur Amicus amore, more, & ore, & re.

Ad eundem, de Feminâ.

Noxia quæ non est, ô Cordi, femina? lædit
 Quæ mala est, quæque bona est; Penelope, ac *Iliad.*
 Helene. *Odyf.*
 Nec de Cygnigenâ tantum sunt funera mœchâ,
 Sunt & de castâ funera Penelope.

Ilias in nuce.

Ad Paulum Palmerinum.

Iliadem magnam parvâ in nuce Paule videbis,
 Hæc duo si patiens carmina nostra legis:
 Atridæ gemini, Laërtius, Hector, Achilles,
 Aeneas, Priamus, Troia, Lacæna, Paris.
 Ilias en, nuce clausa vna est: nisi, Paule, negabis,
 Aut hanc Iliadem, aut carmina nostra nuces.

Masso Poëta Iber.

Ad calices nuper, ducendâque pocla vocatus,
 Gloria purpurei Masso Poëta Tagi,
 Bacchéos postquam latices, succósque Falernos
 Suxerat, & liquido mens fuit icta Deo;
 Concussit sacrum pectus, Phœbumque citauit;
 Musas, antra, lyras, fontis aquas, & equum,
 Omnia sollicitans vno pro carmine; frustra:
 Sicca in tam madido pectora vena fuit.
 Sed tandem facilis Naso, sic ora resoluit;
Bibite felices, atque hilares viuite.

De Fortuna constantiâ.

Credite mortales, non est Rhamnusia, qualem
 Sæpe facit Pictor, sæpe Poëta facit,
 Mobilis, inconstans, mendax, & perfida; non est:
 Lubrica nec tereti stat super orbe leuis;
 Fida est, & stabilis: probat hoc Sulmonis alumnus;
 Semper, ait, constans in leuitate suâ est.

uid. v
 rig.

Medicus.

Res misera Medicus est, cui numquam bene est
 Nisi malè sit quàm plurimis.

Roma.

Marte Deus nullo, nullâ est superabilis arte,
 Ille licet Latius, Graia sit ista licet:
 Numquid Roma doles, sèper quæ vincere sueta es,
 Nulla quòd inuictò est danda catena Deo,
 Sed ne, Roma, dole; non ille inuictus Amori est;
 Vertere Roma, Amor es, vincere versi potes.

Tu

Tu rerum Domina es; placuit sic Altitonanti,
Vt rerum Dominum vincere verſa queas.

Hæretici inſoleſcentes puniendi.

Turba Lemanna ſacras ſpernit PETRI impia cla-
ues;

O, gladium PETRO da modò, PAVLE, tuum!

*Ad Aulum Cœnobiticam vitam
nuper amplexum.*

Gratamur, Aule, plaudimus bonum factum:
Fallax, malignum, ſæculum reliquiſti;
Sacer cucullus induit caput nuper,
Duròque fune molle iam latus cinxti,
Opes, amici, ſpèsque, réſque permagna
Tibi eſt relictæ; at plus tibi relinquendum eſt:
Gerro, Thraſòque, garrulùſque vixiſti;
Vano Thraſone, garrulòque nunc exi:
Rex Monachus eſt; Regnum eius, Aule, Sigetum.

*Syſim
Treadi:
Syſim
tacere.*

*In pigritiam Domitiꝝ adoleſcentuli,
literarum humaniorum ſtudioſi.*

Absque labore nihil, Domiti, nihil absque labore:
Vox vetus & vera eſt, Absque labore nihil.

Ipsi cœlicolæ vendunt ſua cuncta labore,
Nec niſi calloſis præmia dant manibus.

Pulchra quidẽ Virtus, ſed Sole & puluere fuſca eſt;
Sulatrix Diua eſt, oriâque alba fugit.

Otia tu ſequeris, Domiti, piger; exue pigrum:

Quid pila', quid ſomnus, nûxque, trochùſque
dabunt?

Tolle animum vilem, vili tellure iacentem;

Atque

Atque vt magna feras præmia , magna velis.
 Quid quereris , non vlla tibi quòd præmia den-
 tur ?

Et nulla in totâ sit tua palma scholâ ?
 Segnis ~~eris~~ donec fueris, ne præmia speres:
 Aspira, veniet mox tibi pulcher Honos.

Frons saepe fallit.

Nulla fides fronti est: vultu hic Plato, mente Cho-
 roebus;

Ille est Therſites corpore, mente Plato.

Pura hic voluptas nulla est.

Ad Gasparem Pantagathum.

Iuncta roſis ſpina eſt ; nec ſolis, Gaſpar, in hortis,
 In pictis etiam purpureiſque thoriſ,
 In Cleopatraris epuliſ, menſiſque, iociſque,
 In luſu, in choreiſ, iungitur illa roſiſ.

VERGO-MATER Puero IESV pomum offert.

Muſtea cùm tua ſint, Virgo, cùm dulcia poma,
 Cur illa dulciſ rapere ceſſat IESV LV S?

An Pomi fataliſ, & illætabiliſ Eux

Meminit ? quod, cheu, prima depauit Parens.

Scilicet hoc canâ retractat mente Puelluſ,

Intuſque tacitâ cor perurit lacrymâ.

Hinc tua, Chriſtine, quamuiſ felicia poma,

Indóque ſucco, & melle plena Hymettio,

Frigiduſ aſpectat, dextram neque Puſio tendit.

(Iocoſa contrâ quàm ſolet pueritia)

Quin & ſæuitiâ dulci, rugáque decorâ

Contriſtat oſculum, ac ocelloſ aſperat;

Quod

Quod placeat, Virgo, si vis offerre Puello,
Si vis quod illico rapiat, offer Crucem.

De literâ Θ.

Infelix multis Theta est, mihi litera felix;
Si Θ A N A T O N scribit, scribit & illa Θ E O N.

FRANCISCVS BORGIA è Duce Gaudia
Soc. IESV Prapostus Generalis III.

Gaudiacos apices, trabeam, rutilamque tiaram
Pro Christo posui, nec posuisse piget.
Omnia contemsi, quærens cælestia: fallor,
Nil ego contemsi; cuncta caduca Nihil.

*Herodes infanticida, in tabulâ
furens depictus.*

Cerne, hospes, rabidum Herodem, sed lumine
cassum;
Cur? arisset ab his ipsa tabella oculis.

Poëta ad Musam suam.

Serpere te Momi dicunt, nimumque iacere,
Increpat & soccos ille vel ille tuos:
Ne tamen hoc teneras vrat tibi, Musa, medullas;
Serpunt & violæ, & dulcia fraga iacent.

*Ad Posthumum, blanda, sed pestilentis
lingua hæreticum.*

Dulcia sunt, sed plena dolo tua, Posthume, verba;
Vnde piis à te, perfide, multa fuga est.
Nec tamen, heu, nemo est, quæ blando decipis ore,
Quemque columbinis illa queas oculis.

Nam

Nam dum blandiris, sic vulpinaris, vt attrum
Fel sub melle bibant, qui tua verba bibunt.

© latronē animum! quò perdas, Posthume, plures,
Aurea furca tua est, byssinus est laqueus.

In Fortunam.

Siccine in humanis ludis, Sors perfida, rebus;
Et sanctâ bellum cum ratione geris?
Diues, prolis eget, Proculus Dux; pignora Lauso
Ter tria sunt; prolis non eget, æris eget.
Vertere cæca Tyche, da cui rapis, & rape cui das;
Lauso aliquid Proculi, Lausi aliquid Proculo.

Ad Morantium omnibus omnia annuentem.

Rem mihi te gratam credis præstare, Moranti,
Quòd nutus sequeris, verbâque nostra, tuis.
Fallere; res nimium putet, nimiumq. molesta est,
Omnia conueniant quòd tua dicta meis.
Eia, aliquando nega, dic contrâ aliquâdo Moranti,
Ne quis, cùm loquimur, nos neget esse duos.

Agrippina, Nero.

Pocula sæpe sui bibit Agrippina Neronis,
Tutò nec ipsis ebibenda viperis:
Sed docto liquidam vicit medicamine pestem,
Succoque pota læsa non est Colchico.
At scelus, vt pestem toties sine peste bibisse
Videt Parentem; vina commutans aquis,
Perdere sperat aquis, nequit quam perdere vino:
Ad vitreas venire Baias imperat,
Fallaci tædâ, mentiturâque carinâ;
Sed naufragam sorbere Pontus noluit,

Innan-

Innantemque rati securæ tradidit Actæ.

Quid tum tyrannus? rugiit leo Nero,
I citò lictor, & hoc ferro mihi percutite matrem.

O flenda mors Simonidæis lacrymis!

Flere tamen nequeo: cur tam mihi cornea fibra,
Quæris? recordor illius, Modò imperet.

Ad B. Magdalenam.

Angelicis quando vehenis pia Magdala pennis,
Et cæli toties isque redisque vias;
Magdala, felicem quis te neget? at mage felix
Magdala, quando isti non reditura, semel.

De eadem.

Quaque die, terrâ ex humili sublimis in altos
Vecta ter & quater es Magdala dia polos:
Viua iter ætherium toties quæ carpserrat antè,
Quàm bene defuncta hæc norat ad Astra viâ!

Inferi.

Multi de Inferno, Stygiaque palude iocantur;
Sed vereor, fiat ne iocus iste, focus.

Votum pro N. Iurisconsulto.

O qui iura mati & magnum das iura per orbem,
Dasque poli facibus dasque Acheruntis aquis!
Das muto pecori, miserisque nepotibus Euæ,
Et larratori per tria colla cani.
O Deus! Astræam nisi nostra in pectora mittis,
Quæ monstret radio fasque nefasque suo;
Erramus, piccâ velut in caligine noctis,
Nec premimus mediam qua decet ire viam:

Hanc

Hanc tibi , vir Magne , ex imis precor vsque
medullis,

Quæ te vna, vt desint cuncta, beare potest ;
Diuitiæ, tituli, ventosa scientia, fama,
Fasces, & trabes, & cetera cuncta, nuces.

N. Iuris lauream adepto.

Aequoreis quisquis diu tempestatibus actus
Marmoris vndosi triste cucurrit iter ;
Cum iam portum oculis tener , & terram anchora
mordet,

O ! quoties & io cantat, & audit io !
Tum rauco ære tubæ festum dat nauita signum,
Conchæque si quæ sit Martia, nulla tacet.
O vastum mare, Ius ! qui per tua cærule currunt,
Coguntur oculis quanta pericla pati !
Sirenium hic scopuli, truculentæque saxa Malææ,
Scyllæique canes, & maris omne pecus.
Quantum ô vidisse hæc, & non perisse, saluti est !
Nil mihi gratari, nî licet ista, libet.

In stupidum.

Doctus eris numquam , poteris sed doctus haberi:
Vis dicam fiet quâ ratione ? tace.

*In libros R. P. Ribadeneira contra
Machiauellum.*

Tartareis dum fortè natans caput exserit vndis,
Potator Strygiæ Machiauellus aquæ,
Te Petre audiuit docto multa ore sonantem,
Dictantemque vnum qui regit astra Deum:
Credidit, at mœsto tollens suspiria corde,

Nec

Nec profecturis ora rigans lacrymis ;
 Me miserum ! dixit, doctissime Ribadeneira,
 Quòd mea non tulerint tempora te, aut tua me.

Mortis Genus, & Iconismus.

Feminei generis cùm sit Mors ; illa virili
 Ore tamen pingi, Zeuxidis arte, solet.
 Femina debuerat pingi ; cur femina non sit,
 Hæc est ingenio caussa reperta meo:
 Mors nigra, mors turpis, mors lurida; femina nul-
 la est
 Quæ nigra, quæ turpis, luridaque esse velit.

In Mauium inuidum.

Non vlli vitio locus in te, pallide Mæui, est;
 Nam quantus, quantus, quantus es, Inuidia es.

In Aprum Cretensem, eundemque mendacissimum.

Vnguibus à teneris, primaque à veste genarum
 Mentiri didicit, Cretibus ortus, Aper.
 Succreuere doli barbâ crescente; bisulca
 Quæ fuerat puero, lingua trifurca viro est.

* Engonasi credas illum sub sidere natum,
 Tam rara infido promitur ore fides.

Sed tamen hoc mirum est; cùm non vult fallere,
 fallit;

Non fallit, cunctos fallere quando vult:
 Nam cùm mentitur, loquiturque Sinoniam verba,
 Mille vocans testes in sua dicta Ioues,
 Non fallit; nil veri isto speramus ab ore;
 Fallit, cùm veri vel duo verba refert.

* Sign
 Hercu
 lis.

Rosso

Rosso diuiti anaro Strena.

*Dialo-
gus.* Ductrices anni Iani micuere Calendæ,
 Non insperata quæ tibi, Rosse, micant:
 Tempus adest, tibi quo miseri tondemur amici,
 Et poscis notas annua dona manus,
 Cum sit Partha domus, Tyrioque superbiat ostro,
 Clausaque Mygdonias arca flagellet opes.
 I puer, ad vatem. Lunâ currente bicorni?
 Curre, suis currat luna bicornis equis.
 Impulit ille fore. Nam quis tam manè? Ego Rosso
 A pedibus, vestros munera posco lares.
 Nonne tibi? Domino dixit. Tam manè fatigat?
 An nunc est Codrus, qui modò Cræsus erat?
 Non reor; at nimium pulchro iecur vrit in auro,
 Et fuluo miserum pectus amore terit.
 Dic sodes, Rosso quæ mensa? Neronia. Quæ nox?
 In plumâ ponit versicolore caput.
 Fors desunt gemæ? Gemmâ bibit: Aurea læna est?
 Aurea, bisque Tyro lota, bis amne Tago.
 Nilne igitur desit Domino? Nil Hercule. Rosse,
 Quid mittam? desit Nil tibi, mitto nihil.

Ad Lycen virginem admodum credulam.

Papa obiit, viuit: viuit Rex Sarmata, vixit:
 Luna fugit Persam; fabula, Persa fugit.
 Non tetigit, tetigit portum Perûana carina:
 Auro merfa suo est; fabula, salua natat.
 Vicit Iber Batauum, vicit Battauus Iberum:
 Pax Aquilæ est; non est, Turcica signa canunt:
 Mille Logos alios, quos spargit Fama per vibes,
 Et tacitos populo non sinit ire dies,

Cuncta

Cuncta Lyce credis; variat tibi pectus in horas,
 Alternantque animo spesque metusque tuo.
 Prospera Fama venit? mox purior æthere frons est;
 Mæsta venit? frons est non sine nube tibi.
 Quid dicam, virgo? cum te sic auribus omnes
 Circumagant homines, Amphora pulchra
 Lyce es.

Asellus Christifer. Lucæ xix. cap.

Auritâ & turpi, fateor, sum matre creatus,
 Et stirps Arcadici non generosa viri:
 Sed Dominum tulimus, Solymam cum scandere-
 ret; vnde
 Noscimus, & famâ vincit asellus equos.
 Famâ cedit equus Phrygius mihi, Bucephalusque,
 Cumque Eoo, Aethon, cû Pyroënte, Phlegon.

Thus.

Sæpe rotaturum de nigro fulmina cælo
 Placo Deum, orbicremam sustineoq; manum.
 Quî possim id, quæris? dicam: sunt fumea thura;
 Fumo terrigenum crimina cælo meo.

MAGDALENA sub Cruce.

MAGDALA sub Cruce flens, dic Pictor, cur tegit
 ora?
 Dum tegitur, melius pingitur iste dolor.

*Ad Laurum: Quid animo quietem,
 quid amicos pariat.*

Vnde pax mihi tanta, Laure, quæris?
 Vnde hoc in pelago tumultuoso,

Tam

Tam molli, placido, fauente, lato,
 Decutrat mea nauicella cursu,
 Nullo turbine, fluctibusque nullis;
 Vnde pax mihi tanta, Laure, quæris?
 Disce, quod didici, lubens docebo.
 Ex quo multa fero, quærorque pauca;
 Ex quo pauca loquor, premoque multa;
 Quæque nigra videntur, alba credo;
 Quæque nigra feruntur, alba dico;
 Nec hostes numerare, Laure, possum;
 Nec charos numerare, Laure, possum.

Qualis ducenda uxor, ad eundem.

Aiunt marita te subire vincula,
 Dilecte Laure; vertat, ô vertat bene!
 Bene cadat alea! sit tibi carcer leuis!
 Sed obsequentem, nec grauis supercilî,
 Et virginem, suaque gaudentem colo,
 Suoque tantum, Laure, notam limini
 Memento capere; compedum leuissimam.
 At nolo doctam, nolo doctam feminam;
 Turbas datura est docta, se virum geret:

*Pallas Cælo vnica est, & vnica hæc * hastam gerit.

In Philosophastrum.

Per ignota mihi probare nota,
 Per incerta soles probare certa;
 Bene est, ô Sophe: prodeamus oro
 Cum dies calet, & serena cæli
 Flammans moenia Cynthius pererrat;
 Ostendam tibi Cynthium lucernâ.

In

In eundem.

Certa probas dubiis, fuscis clarissima, nota
 Ignotis, dici vis tamen vsque Sophus:
 Morio ego dicar, pueris sim fabula; Solem
 Si monstret medio nostra lucerna die.

In Publij Virgilij Georgica.

Dum canis Agricolũm, Publi, squalientia regna,
 Sarculaque, & falces, vnicaque rastra sonas,
 Aureus in ferro es, nec ponis rure cothurnum,
 Semper Patricia est, pictaque lingua tibi;
 O diũ os Publi! sed dic mihi, maxime vatũm,
 Si sic arua canis, qualiter arma canes?

*D. Richardo Burgo Hiberno, genere, bello,
 doctrinã claro.*

Et bello, & studiis clares, Richarde; tuisque
 In manibus mutant hasta liberque vices.
 Bellacem, & doctum, quod non te Pallade natum
 Credimus, hæc causã est vnica, Virgo Dea est.

CALVINVS,

Anagramma,

LVCIANVS.

Quod nomen vnum possident
 Calvinus impiissimus,
 Et Lucianus impius,
 Germanitate criminum
 Id esse factum credite.
 Et hic, & ille apostata,

D

Chri-

Christique desertor gregis;
 Vterque risor Numinis;
 Vncis vterque naribus,
 Styloque lusit improbo;
 Vterque nigris moribus,
 Vitâ sues, linguâ canes.
 Et Lucianum denique
 Canes vorarunt efferi:
 Calvinus at (Satanico
 O digna mors Apostolo!)
 Voratur à fœdissimis
 Pedi- (quid impedis pudor?
 Sine, vindicem Deum loquar)
 Voratur à pediculis.

Hæretici ut parentes colant.

Scis ut hæretici colant parentes?
 Scindunt vomere sancta templa, sulcant
 Cœmeteria: sic colunt parentes.

CAROLO V. Imperatori, à PAULO III.
Maximo dicto.

Austriade Princeps, numeros qui Principis omnes
 Implesti factis, CAROLE diue, tuis:
 Qui manibus miles, pedibus Dux, pectore Cōsul,
 Et tantum exemplis Induperator eras:
 Pacificus Salomon, cum buccina rauca taceret;
 Cum fremeret, victor, bellipotensque David.
 Sunt Libycæ Lunæ, sunt Gallica Lilia testes,
 Armaque Saxonij sub pede plausa Ducis;
 Tum stolidæ sectæ nigri tonsique Mariti,
 Armavere tuas, Dux Alemanne, manus;

Et

Et verum Alciden Alemannica repperit hydra,
 Vsta tuo ferro, CAROLE, secta tuo.
 Audiit hæc PAVLVs, macte inquit CAROLE,
 macte,
 Esse nequis Magnus, Maximus, inquit, eris.

*Ad B. STANESLAVM COSCAM,
 Societatis IESV.*

Angele mi, Angele mi, dulcissime mi Angele
 salve:

Nam te cur aliter STANESILAE vocem?
 Nempe tibi pectus torrebat Seraphicarum
 Flumen flammarum, Cherubicusque calor:
 Et quanti, & quales fuerint tibi pectoris ignes,
 Infusæ toties testificantur aquæ.
 Nam quoties, ad cæli arcum tua brachia tendens,
 Poscebas lacrymis suppliciisque Deum,
 Protinus ora rubere, & lumina scintillare,
 Corda nicare, pio rore madere genæ:
 O quæ fax, quæ flamma intus, quæ incendia! certè
 Intus Dardana fax, totaque flamma Phrygum:
 Quin Phrygiis flammis maior tua, maior vt au-
 ctor;
 Nam Troiam vssit homo, sed tua corda DEVS.

Discincti Nepotis Prosopopœia.

Quid me beatius annifer Titan videt,
 Quacumque rutilâ verberat terram face?
 Nec illigatum est tristibus curis caput,
 Nec sparsa canâ sunt pruinâ tempora;
 Adhuc aquosus exulat venis hydrops,
 Nec hunc vel illum aut hanc vel illam dissecat
 D 2 Laten-

Latento ferrâ Naxij morbus Dei.

Me tamen amyftidas grauésque cantharos

Nemo Falerni fortior ducere meri;

Nam sunt perenni quaffa vino tempora ,

Et verna numquam deferit caput rofa:

Auro cubamus, & sedemus, & edimus,

Bibitque noſtra ex Indicâ gemmâ fitis.

Viue Epulo, viue; breuia carpe gaudia.

Iam Martialibus intonabitur tubis,

Et ære læto tota contremet domus:

Iam Dindymenes inſonabunt tibiz,

Lætoque buxo tota perſtrepet domus:

Calamis canetur, & cicutis Aepoli,

Mopſique cannis, Tityrique fiſtulis,

Raucisque nemoriuagæ Dianæ cornibus,

Pelufiæque garrulis fiſtris Dææ:

Lituis canetur, & ſonoris nabliis,

Corybantiis, Berecynthiisque cymbalis,

Berecynthiis, Corybantiisque buccinis,

Cithariſque Leſbiis, lyriſque Teiis:

Sonet omne plectrum, & omne barbitum ſonet;

Sonet omne barbitum, & omne tympanum ſonet;

Choriſque, quanta eſt, tota contremat domus,

Thyaſiſque, quanta eſt, plaufa ſubſultet domus.

Viue Epulo, viue; breuia carpe gaudia.

Vos feſta, ſocij, verba mecum ſpargite,

Et ſpineas roſeo lauite curas mero.

Si riſit vlli, riſit à primis mihi

Fortuna cunis, & Sororibus dedit

Vitæ trahenda ſtamina ex auro meæ.

Troiane Porce, lurco, venter non homo,

Nepoſ Apicî, purpurate ſimie,

Sine

Sine mente felix; cur, Epulo, cur sic tumes?
 Vt auream, denséque barbaram colum
 Tardante dextrâ depleat Lachesis tibi;
 Sunt fila tamen, ô stulte, quæ Diuæ trahunt,
 Sunt fila, non Cytoræ aut Phrygiæ trabes,
 Pilæve Tænari, aut Carysti marmora,
 Non saxa, non sunt æra: fila, fila sunt.

Moses in Tabulâ.

Legiferum in tabulâ Mosem Iudæus habebat:
 Emturit hanc Paulus: Quid dare, Malche,
 iubes?
 Pende quaterdenos. Non pendam perfide; non sic
 Mens hebet, vt seruum pluris emam Domino:
 Terdenis olim CHRISTVS stetit impie; tu pro
 Mose, quaterdenos me dare Verge iubes?

*Philippi Rubenij Antuerpiani
 viri doctissimi Epitaphium.*

Hic est Rubenî, quidquid ex humo venit,
 Homo sub humo, suâque terra sub terrâ:
 At alta mens, solique celsa contemtrix,
 Virtusque rara, & Eruditio rara,
 Romana penna, Tullij æmulus sermo,
 Propertiano párque pectini pecten,
 Et magna, meritis sed tamen minor, Fama;
 Ille, ille denique, ille Rubenius verus,
 Non cespite hoc, brutóque clauditur saxo.
 Per ille Graia fertur, atque Romana,
 Per ora Ibera, Galla, pérque Germana,
 Antuerpianis & geretur in labris,
 Antuerpianis & legetur in libris,
 Dum stabit Vrbs, dum corniger fluet Scaldie.

D 3 Nunc

Nunc hoc habete carmen, & domum ferte:
Rubenuis hîc est, hîc Rubenius non est.

In Damnam bibacem.

Aere grauis Damna est, (alieno sed grauis ære)
Et genitus claro (sed sine lege) toro;
Potor aquæ, (sed vitigenæ;) sic vt modò Damnam
Omnis, Doliolum, picta taberna vocet.
Absumsit vino gemmas sex; gratus Iacchus
Sex naso gemmas reddidit ecce nouas.

De duobus Poëtis.

Tusci Daphnidis, Albij Britanni
Sic sunt carmina: repperire menda
In illo, mihi crede, nulla possis;
In hoc, quærere menda nulla possis.

Ad Angerianum leuiculum.

Uique mihi comes es; per me licet Angerianes
Verùm si nostro vis lateri esse latus,
Adde salein verbis, salibus parcè vtere, voci
Pone modum, & pondus moribus adde tuis.
Nec volo te, nec nolo: hoc tantùm: mî comes ille
Qui leuis est, grauis est; qui grauis est, leuis est.

Pecunia.

Cur cruce signetur rixosa pecunia, fat nos
Vita docet; multas dant misera æra cruces.

In Medicastrum quemdam Dindymum.

Om nibus in morbis offers te, Dindyme, nobis
Hippocratem, nos te malumus Harpocratem.
Latis

*Lætis dura, duris læta miscentur,
ad Ponticum.*

Semper inest lætis quiddam, mi Pontice, fellis;
In duris quiddam, quod iuuar, esse solet.
Cerne rosas Paphias, iuncta omnibus horrida spi-
na est,
Omnibus at spinis non sua iuncta rosa est.
Sed melior Deus est Naturâ, Pontice; cunctis
Namque animi spinis addidit ille rosam.
Seu duris igitur, seu lætis utere rebus,
Spinis mixta rosa est, spinâque mixta rosis.

In Ancum seniculum nequissimum.

Omnia longa odi: brevis Ance es, te tamen odi;
Ance Susannæis improbior senibus.
Qui culpas vno tot alis sub pectore, Lethe
Quot sub sulphureis flammea voluit aquis.
Tu calicum remex, tu nauta symposiorum,
De Damali palmam, Pantolaboque bibis.
Tu nostri Natta es, Catilina, & Clodius æui;
Et Caci tibi sunt, Autolycique manus.
Heu quæ monstra facis? quæ te torquata flagellat
Anguibus Alecto? quæ Dea noctis agit?
O odio bene digne meo, brevis Ance; sed ut sis
Dignior, an citò fur, in cruce longus eris?

De Plauto.

Metra habet, & numeros, Faustino iudice, Plautus;
Iudice Messallâ, nec metra, nec numeros.
Dum sibi sic pugnant, & linguæ in iurgia surgunt,
Soccipedemq; Vmbrium culpat hic, ille probat:

D 4

Ipse

Ipse rogor, quod dem punctum, Cressumne, nig-
rumne;

Num pede victus eat, num pede liber eat?
Tollo manus, Phœbóque, ô, da mihi scribere,
dixi,

Non numeris numeris, Plauti, ametrisque me-
tris!

*In Othonem, prapostere ientare
& cœnare solitum.*

Manè vorat pullos, vix ouo vespere cœnat:
Manè ergo cœnat, vespere ientat Otho.

Platone docente ridere vetitum.

Argolicis quoties, vel cæca sophismata soluens

Vel vera rimans Plato tonabat pulpitis;
Lex erat, atque omni laudari pollice digna,
Arctissimis habere risum in vinculis.

Paremus, diuine Plato, risumque tenemus,
Oriqué fræna, lupóque duros ponimus:
Et, dum vera feres, aut quæ contermina vero,
Silebimus, silebimus, silebimus:

At si Animal nos definis implume, bipésque,
Ridebimus, ridebimus, ridebimus.

Quid Poëta.

Non infaceto Ludio nuper ioco
Risit Poëtas; dicere pudet, sed lubet.

Cùm se rogasset, ipse respondit sibi:

Quidnam Poëta est? Res, Poëta, heteroclita est,
Tum maximè sapit, furit cùm maximè.

In

In Barossam nobilem, indoctum.

Non Alpha nouit, non Iota Barossa,
 Nec nescit hoc nescire ciuium nullos;
 Tamen ille purpuratus atque torquatus
 In sigmate omni, circuloque, mensaque,
 Barossianum stemma iactat antiquum,
 Gentemque magnam ! stulte quin taces ? nulla
 est
 Antiquior, maiorque, gente stultorum.

Dj

BER-

BERNARDI BAVHVSII
ANTVERPIANI
è Societate IESV
EPIGRAMMATVM
LIBER IV.

Aspirat ad caelestem patriam.

SIDEREI colles, Diuûm fulgentia templa,
Auræque innumerâ tecta corusca face,
Elyfium æterni Veris, Maii que perennis,
Lilia quod pingunt perpetuæ que rosæ,
O, ego te quando! quando mea patria cernam!
Et tua ter felix aurea scamna premam!
Hic vbi mel sine felle, omni sine nube voluptas,
Hic vbi nocte dies, vitæque morte caret.
Nos valle hac lacrymarum, hac in lacrymarû valle
Heu miseri, quantis mergimur vsque malis!
Prælia, paupertas, hæc nostræ præmia vitæ,
Cura, labor, morbi, denique triste mori!
Portio nulla boni datur hic mortalibus ægris,
Cælitibus regnis portio nulla mali.
Non igitur voueam te dulcis patria? certe
Tempora luciscant, tempora noctis cant,
De penitis vnâ te suspirabo medullis,
Viuetur bipolo donec in orbe mihi.
O amor! ô desiderium! mea fax! meus ignis!
Cur me sic vrīs? cur? quia tam procul es.

Cur

*Cur CHRISTVS MARIAE, MARIA CHRISTO
ut plurimum iungatur.*

Vt tormenta suis appingunt singula Diuis,
PAVLO ensem, STEPHANO saxa, crucémque
PETRO,
AMOSIDAE vati ferram, clauámque IACOBO,
HIPPOLYTO stimulos, EYSTATHIOQ. bouë,
Immanes TROPHIMO boias, lora horrida
THYRSO,
BLANDINAE taurum, COSTIADIQVE rotam,
Actizum FIDEIQVE, SPEIQVE, AGAPAEQVE
caminum,
Armenias THECLAE tigridas, atque leas;
Purpureis hæc ut fuerunt appingere Diuis,
Symbola martyrij certa cuique sui:
Sic cum Bethlemio mater Nasareïa nato
Cum MARIA semper pingitur ille suâ.
Non procul est CHRISTVS (circumspice) si pro-
pe VIRGO est;
Non procul est VIRGO, si prope CHRISTVS
adest.
Vtq; PETRO sua trabs, PAVLO suus hæret vt ensis,
Sic MARIAE IESVS: ille suæ, illa suo.
Cur ita? martyr erat CHRISTVS, martyrque
MARIA,
Quisque & martyrij mutua caussa fuit.
Martyrium MARIAE pendens fuit in cruce
CHRISTVS,
Martyrium CHRISTI sub cruce MATER erat.

*Quàm peccata omnia, caudata
inprimis, vitanda sint.*

Vt raua mater Romuli,
Remique spurca nutrix,
Timetur imbelli gregi,
Pauido gregi balantûm;
Vt mille cinctum mortibus
Caphareum horret nauta,
Nymphaeque semicanis procul
Latrantia fugit saxa:
Sic, Christiani, sic decet
Nos omne crimen fugere.
Fugiamus illud Pegasis,
Fugiamus & quadrigis;
Fugiamus illud palmulis,
Fugiamus atque velis.
Caudata sed præ reliquis
Peccata deuitentur.
Caudata sunt, ne nescias,
Post se, peracta, semper
Quæ noxiam caudam trahunt,
Detractio, Iniustitia.
Quæ cauda? **R E S T I T U T I O.**

Mendicus.

De D E O loquor libenter, non libenter audio.

*Ad Philœnum, & Hydrophilum, vinosum
alterum, alterum aqua potorem.*

Grata Philœne tibi Septembri plena liquore
Pocula; at Hydrophilus ponit in amne sitim.
Guttare pugnatis; pugnat quoque forma colore,
Vnâque frons ver est, altera tristis hyems.

Hydro-

Hydrophilo roseæ pinguntur sanguine malæ,
Alba Philœne tuâ sub cute turget aqua.
Agnosco Nemefin : Bacchi tibi sanguis in vndam,
Hydrophilo in roseum vertitur vnda merum.

*Puer I E S V S nudus, spinis coronatus,
crucem baiulans.*

Vrunt saxa pedes, humeros miserabile lignum,
Vrit & heu, tenerum spina cruenta caput;
Vrit mœsta fames, vrit sitis ægra, salutis
Vrit me nimiàm feruida cura tuæ.
Quid mirum, tantis vrer quando vndiq. flammis,
Si Boreæ temnens frigora nudus eo?

In Senatum ituri, affectus pro curiâ ponunt.

Vnum tripléxque Roma quod Numen colit,
Vnum tripléxque Numen hoc pius colo,
Sanctissimum, purissimum, castissimum;
Adulterum, omniprocúmque detestor Iouem,
Saturnium execror, eiero Tarpeium,
Totúmque despuo; Curiz tamen velim
Stare ante ianuam, Iouem Positorium.

M I C H A E L. L V C I F E R.

Esto humilis, qui sidereas vis scandere sedes;
Fastus Tænarij Ditis ad antra trahit.
Hoc probat astringerâ M I C H A E L qui māsfit in aulâ,
Hoc monet æthereâ lapsus ab arce Draco.

*De cuiusdam inuenusto & longo carmine,
cui nomen Elephas.*

Inter Apollineos optans sibi nomen olores,
Thessalicâque ardens cingere fronde caput,
D 7 Angui-

Anguimanum quidam laudauit carmine barrum,
Et lucæ cecinit millia dena boui.

Tam magnū Smintheus elephantē risit, & omnis
Musa, puelliferi turba nouena iugi.

Mnemosyne contrā; Res, inquit, digna cachinno
est:

De barro bardus, de boue bos cecinit.

Sed quem vos magnum ridetis, rideo paruum;
Maior Minciadæ est hoc elephante Culex.

De Z. litterâ.

O Zeta felix! ô beata littera!

Quæ dulce, croceum, mite, florem, verum,
Blandumque Zephyri blanda nomen inchoas,
Sed nec beata es tota, tota nec felix;

Nam triste, & horridum, & pice nigrius nigra,
Fimôque olentium olentius capellarum,

Etiā scelesti, Zeta, scribis Zoili

Misella nomen: mitte Zeta, vah, mitte

Ferale nomen: quid tibi cum Zoilo?

Nam voce in istâ, littera innocens nulla est;

Tu nomen orbis optimum, tu pessimum

Eadem figures? non feremus hoc vates;

Numquam feremus. Sit supremum hoc: Zoilum

Aut mitte Zeta, aut te vocabimus Theta.

De Echone.

Quæ Satyriscorum, quæ capripedum Faunorum,

Mænaliūque amor est garrula Nympha Dei,

Non mihi Nympha placet; fastosa, & terrica vir-
go est,

Et subsannatrix, mima, proterua, loquax.

Iussa prior fari, numquam prior ipsa loquetur;

Vt

Vt tibi responset, plus satis oris habet.
 Si saluere iubes, ridet malè grata salutem:
 Pro salue tibi væ, vox inimica redit.
 Læsa salutabit; quis credat? dira minare,
 Dic, Fera Nympha caue, tum tibi dicet Aue.

*De egregiâ Brugensium puerorum
 infantiumq; pietate.*

*Ad Rem^m Carol. Phil. Rodouanium.
 Brugana Urbis Episcopum.*

Brugæ vetustæ Protomyſta nobilis,
 Carole Philippe Rodouanidûm decus,
 Mirare mecum puſiones Brugicos,
 Adeoque plenos mentis intellectulos
 Primis in annis. ecce qui certo pede
 Signare nondum lubricam ſciunt humum,
 Non ore totum fabricare verbulum,
 Infante bucculâ in Dei laudes meant:
 Et Vni-trinum Fulminatorem ſonant,
 Fabrumque cæli IESON, & terris fabrum,
 Puerperamque VIRGINEM, & ſuſum piis
 Secreta templa, & ſuppedaneas domos;
 Sine carne Mauros, & cygneos Angelos;
 Niueumque Fas, & criminis nigrum Nefas.

Hæc cuncta, quæ vel sæpe nescit vltima,
 Hic prima vita nouit; hæc quadrimuli,
 Hæc trimulique, bimulique cantitant.
 Crede Rodouane Carole, & credis, ſcio,
 Nuſquam, Leonis Belgici per oppida,
 Bullata, lactens, tenera, plus ætas ſapit.
 Sapuere quondam ſerius vini Phryges,
 Hic nec puelli ſerò, Carole, ſapiunt.

Do

De Cordulâ virgine ieiuniis apprimè deditâ.

Pascha erat, & ternas exegerat ordine luces
 Cordula, non villo pasta puella cibo;
 Dum tandem lacrymis, & questu victa suorum,
 Puris cum puro furfure prandit aquis;
 Feminæque mares animos in corpore gestans,
 Nec se furfuribus nec satiauit aquis.
 Quid facis, ô Virgo? bibe dulcia, crustula sume,
 Et benè fac genio dura puella tuo.
 Dulcior, illa inquit, sitis hæc mihi flore Lyæi est;
 Libo Mopsopio dulcior ista fames;
 Dulcior est I E S V S, pro quo ieiunia seruo,
 Nec soluam, veniat dum mihi summa dies.
 Siccine, mi I E S V, pro te tam dulce famere est?
 Quàm dulcis cælo mensa futura tua est!

Temperantia.

Ite Galenia pharmaca,
 Et pilulæ, & mala pocula:
 Is bonus est medicus sibi,
 Qui fuerit modicus cibi.

*De Poësi extemperaneâ.**Ad Lausum.*

Tres ego, sed tu trecentos
 Lausæ versus fabricas,
 Vnicâ, breuique luce;
 Qualis hispidi Capri,
 Pisciumve, vel madentis
 Suevit esse Aquarij.
 Curre, curre magne Vates,

Me

Me iuuat lentum sequi:
Tarda quercus esse malo,
Quàm repens cucurbita.

Ad Zoilum.

Carminibus speculum supponam, Zoile, nostris:
Saltem erit hîc aliquid, quod placeat, tibi tu.

Honor.

Vmbra Honor est ; veterum sic vox est prisca Sophorum:

Hoc omnis docuit barba seuera Stoæ:
Hoc doctis sonuit Plato syluis: Est Honor vmbra;
Cum fugis insequitur, cum sequeris que fugit.
Quòd si Honor ipse vmbra est; quid Honoris spes
minus vmbra est.

Vmbra finge vmbra; spes id Honoris erit.

In rerum nouarum anidum.

Num quæ mira habeam, num quæ noua, quæ tibi
narrem,

Vsq̃ue rogas; stulta est hæc tibi in aure sitis.

Hæc mea mira , noua hæc mea sunt, quæ narro libenter;

Factus Homo Deus est, facta q̃; VIRGO Parës.

Plauti Scena Sossiana.

Ridere Phœbi cùm libet Sororibus,
Frontisque rugas soluere, oris ducere,
Et concuti salisubsulis cachinnulis,
Plauti iocosi perlegunt & rellegunt,
Vnumque Sosias, duosque Sosiam.

In

In Medicos iocus.

Multa vetant Medici, sanæ ceu noxia vitæ;

Hunc piscem, has carnes, hæc fuge vina. Logi:
Dicunt, non faciunt; monitor bibit ac edit omnia;

Quæque aliis vetuit, non vetat ipse sibi.

Fercula nulla timet, quæ dat mare, terra, vel aër;

Bacchi vel Cereris pocula nulla timet.

Sic, cum non faciant Medici, quæ plurima dicunt,

Nonne Phariseos dicere iure licet?

*Matth
c. 23.
Dicunt
enim,
& non
faciunt.*

*Vini usus dissuadetur,
aqua suadetur.*

Vitreo liquidi
Rore Acheloi,
Sobria socij
Labra rigate,
Albæque fluviiis
Pocula bibantur:
Frangite rubri
Cymbia Bacchi.
Longumque vale
Luxuriosis
Dicite vinis:
Sint satis vndæ.
Iam tibi Chiâ
Dulcius vuâ
Argentipedes
Sapient fontes;
Cæcuba sapient
Glaucæ liquidi
Lymphæ Rheni,

Tremu-

Tremulæque Mosæ
 Properantis aquæ:
 Si modò I E S V
 Sis discipulus;
 Nam Discipulis
 Iam nunc olim,
 Dulcis I E S V S,
 Dulce in vinum
 Mutauit aquas.

Ad Momum.

Quò, scelus, Aristarchæa, quò Lycambæa
 Fers arma Momæ? sanguinarium Theta,
 Obelumque tristem, spongiâque lethantem,
 Cui minaris? mène? me petis Momæ?
 Absiste; frustra es; nil tyrannicæ limæ,
 Istisq; rugis naribûsque debemus.
 Nil hîc, miselle, quod ore corneo rodas,
 Aut patruis quod sæne verberes verbis;
 Auriga mollis mollium columbarum.
 Non hîc mouetur, Cypridisq; quam culpes
 Hîc solea nulla: incedimus cothurnati.

*C. Iulio Onos è Liparâ, pennas
 nido maiores extendenti.*

Segnior Arcadico cùm sis Liparæe caballo,
 Perque pigrum corpus serpat tibi plumbea venâ;
 Et tua sit, pauidis quanta est audacia damis:
 Tu tamen & ceras veteres, Romanâque iactas
 Nomina, auôsque tuos ad Iulia stemmata ducis.
 Credimus; & cogit virtus tua, Romula certè;
 Credimus, & diûm de te cecinisse Maronem
 Semper Onos, nomenq; tuum, laudésq; manebûnt. *Ecl.*

In

In Venatores Nannium & Polum.

Dexter Nannius est, Polus sinister;
 Gaudet artibus hic & hic Dianæ,
 Gaudet læuibus hic & hic sagittis,
 Gaudet figere & hic & ille ceruos,
 Et citi leporis fugam morari,
 Et damæ volucris tenere cursum,
 Aprum sternere, collocare taurum,
 Sed non arte pari: Poli sinistra
 Redit sanguine purpurata multo,
 Et cerui ex animâ bibit vel apri,
 Tinctâ rore, vel hoc, vel hoc, vel illo;
 Nanni dextra nec hoc, nec hoc, nec illo:
 Segnis dextera, nec ferire docta
 Imbellem leporémve, damulámve,
 Hiannulúmve, cuniculúmve blandum,
 Aut si quid sylüis iugisque in altis
 Viuit mitius ianocentiúsque:
 Segnis dextera, nec ferire docta,
 Quamuis pulchra minetur: vnde tota
 Hoc nunc Vrbe volat, Polo sinistra
 Dextra est, dextera Nannio sinistra.

In Moscum mendicum.

Mosce quid æra petis? vili quid de stipe viuis?
 Alcidae nervos, ossa Milonis habes.
 Vah pudeat! sum pauper, ais; mentire: supersuno
 En bini census, Dextera, Sinistra, tibi.

In amicos fluxa fidei.

Quis hos amicos dixerit,
 Quos serus idem diuidit,

Qui

Qui manè iunxerat dies?
 Quos efficit Vatinios
 Lana caprinæ quæstio?
 Fuge, Lector, hæc, si quid sapias,
 Fuge hæc amare pectora;
 Fuge hæc diaria corcula,
 Tam lubricâ & fluxâ fides;
 Fuge hos stiauludios,
 Plumâque plumeos magis,
 Magisq; vitro vitreos.
 Non hoc amare dixeris;
 Hoc est amare, hoc Pyladis est,
 Bis esse amicum nemini.

VIRGO Mater & Puer IESVS in Tabellâ.

Bethlemij Pueri, Nasarenæ Virginis ora
 Quæ doctè referat, parua tabella mihi est:
 Parua quidem, sed quam vel multis millibus
 æquo,
 Præ quâ nec Phidiæ dædala signa velim.
 Ecce tibi DEVS hîc, & tantum non DEA, vir-
 go est;
 Sanctior an fingi hac vlla tabella potest?
 En MARIAM, Luna est; & verus Puffio Sol est:
 An dici terris clarior vlla potest?
 En Puerum, Rex est Cælestum Terrigenumq;
 Regina hæc: pingi maior an vlla potest?
 Vincit Virgo rosas, candentia lilia vultu
 Infans sidereus: pulchrior esse potest?
 Virginis in gremio niueæ, niue purior omni
 Ecce Puer recubat: castior esse potest?
 Nubibus ille tonans, hîc Nymphæ ludit in vlnis.
 Numen

Nu men Nympha regit : blandior esse potest
Ille mel, hæc lac est ; hic lac est, tota mel illa est:

O Superi ! fingi dulcior vllā potest?
Ipsa Salus Mundi hîc, simul hîc Spes altera Mun-
di est:

Mortales ! pingi lætior vlla potest?
O IESV, Ô VIRGO ! si nunc depicta tabellâ
Vestra parit facies gaudia tanta mihi ;
Quanta dabit non in tabulâ ! quæ gaudia coràm,
O felix coràm gaudia quanta dabis!

S. CAROLI BORROMÆI effigies.

Dimidium pinxit quæ dextera BORROMÆVM;
Norat quòd totum pingere nemo potest.

*In Martyrium P. Alphonsi à Castro
è Societate I E S V.*

Alphonsum multâ violatum cuspide ferri,
Quassum verberibus, vulneribusque grauem,
Deuoluunt rabidum in Pontum gens impia
Mauri,

Iratum iaceret cùm sua colla mare.
Alphonsum vt sensit Pontus, sua colla remisit
Cærule, & erectæ mox iacuere iubæ.

Quin etiam multo cingentes lumine corpus
Dorides, æquoreum littus ad vsque ferunt.
At vos, ô scelera ! & ô nil nisi crimina, Mauri !
Vindex non claudō est pœna secuta pede.
Quæ pœna ? ignis. io bene ! vos glacialibus vndis,
Alphonsum : sed vos perdidit igne Deus.

Ad

*Ad R. P. Gisbertum Bauhusium F. S.
Carthusiæ Bruxellensis Priorem,
pro Patria salute.*

Lapsantem Patriam, iámq; in sua busta ruentem,
Gisberte cernis, nec veras?
Auxiliatricem dextram citò subde, priusquam
Trahat ruinam flebilem.
Quí poteris, quæris? magnum quem conficis ore
Palmâque contrectas Deum,
Subde labascenti Patriæ, quæ Belgia fulta
Atlante, labem non dabit.

In noctem quâ CHRISTUS captus est.

O nox tartareis quâ non est cæcior umbris!
O tenebræ! quales nec Stygis antra tegunt.
O nimium vecors, nimium tu Delia lenta es,
Quòd Phœbum Phœbe es passa perire tuum.
Hæc nox illa fuit, quâ morti tradita vita est:
Hæc nox, quâ sensit vincula, capta salus.
Verû, ô! pœnarû hæc summa est, nō prima tuarû:
CHRISTE, in quâ es genitus, prima doloris
erat.

LOVANIVM.

Anagramma.

VINVM ALO.

Cerasa, nucésque, pomáque,
Amygdalósque, prunáque,
Lapidosa corna, & mespyla,
Et quidquid est tragematum
Mensas secundas quod videt,

Conce-

Concedo totum Belgicæ:

Ego VINVM ALO LOVANIVM.

Ad DEIPARAM.

Ite ad fideream properè, mea vota, MARIAM;

Nam miseris numquam non patet ille sinus.

Cur, petet, ad summum non sitis missa Tonantem;

Dicite, ab offenso vos timuisse Deo.

A manibus, sed, Virgo, tuis mala nulla timemus:

Impos enim irasci es, cetera cuncta potens.

*Ad Consaluum, pro CHRISTI amore
fame consumptum.*

Dum rabida esuries hinc te vorat ore canino,

Hinc sitis, & cæli maximus vrit amor:

Téque coquit simul atra fames, simul ardor O-
lympi,

Dic Consalue, fame es mortuus, anne siti?

Lamentatio Iobi.

Iob 1. Pereat, beatas inter exulans luces,
Quâ primus istos fluxit in oculos Phœbus!
Pereat, quietas inter inquietas noctes,
Quâ semen ortus, & meæ pauimentum
Vitæ locabat mater! insciens mater,
Quantæ procellæ, fulminis, tonitriq̃ue
Faceret alumnum! O perduelle cælorum,
Terræque caput! O hosticum caput Diuis
Viuisque, suppedaneisque Nigritis!
Lux illa ferro concolor senescenti
Acherusianis fiat atrior portis:
Nox illa turbinis ebriescat in gyris

Et

Et buccinantibus vluetur à ventis:
 Cæcas tumultuentur astra per Syrteis,
 Tenebricantque puluerem bibat luna:
 Nox illa fastis non notetur in chartis,
 Nec circulantis adiuvet rogam mensis,
 Quia nascituro pessulum obdidit nullum
 Repagulumque facile præbuit vitæ.
 Vita, mea vita! vita, mea dolens vita!
 Cur non parentis in sinu cauernoso
 Necem bibisti, nectus antè quàm natus?
 Vel cum Diespitem ocellulis salutasti,
 Cur non salutasti, & simul valedixti?
 Cur curuiflexa genua matris insedi?
 Et arcuatos poplites fatigasti?
 Cur me papillâ appendit arduâ nutrix?
 Cur non bibentem toxico venenauit?
 Nunc nunc iacerem somniator in nigrâ
 Pollinctus vrnâ, nec meo rebellaret
 Fortuna capiti. Parcit ira defunctis.
 Non instat ictæ mordicans canis prædæ,
 Cordatus excors præterit leo corpus:
 Fortuna viuos allatrat, fugit truncos.
 Iam cum Sabææ regibus tiaratis,
 Et pileatis conquiescerem Parthis.
 Et albidentes, cetera piceos, Mauros
 Scythasque niueos, fumidosque Bracmannes,
 Syrosque olentes exul inter errarem.
 Eò colonos omnis ora dimittit.
 Ibi omnis exul & simul sedet ciuis;
 Tyrreniis reus vagatur à vinclis:
 Cubat Tyrannus mole succubus ferri.
 Ibi seruus herus est, & grauis herus est seruus:

E

Ridet-

Ridetque rusticus cilia togatorum;
 Et sub Gigantum ludit ora pygmæus.
 Ibi nullus ordo, at sempiternus est horror:
 Obliviosâ gens sepulta sub nocte,
 Nigroque decies denigrior Mauro.
 Hei morere Iobe, morere, quid times Iobe?
 Cui dies crux est, cui quies crux est;
 Cui stare crux est, & sedere cui crux est;
 Cui crux tacere est, & cui loqui crux est.
 Cruces amici, aut fortè verius corui:
 Sed ipse tibi maxima miserrimo crux es.
 Quis pro tot vnam crucibus abnuat mortem?
 Hei morere Iobe, morere, quid times Iobe?
 Quotidie pati, quotidie mors est.
 Pati necesse est, non necesse viuendum est:
 Excutere vitam, vita non potest pœnam.

Seu te, quietifer alijs, tenet somnus,
 Sudator irruit & pauporifer Phanto:
 Ad te Magæra cum Sororibus plena
 Infomniorum nocte deferunt plaustra.
 Hei morere Iobe, morere Iobe, quid viuis?
 Cùm me famelica (quæ necessitas tarda est)
 Cogit refracto capere quidpiam labro,
 Lapidescit omne quidquid incidit linguæ,
 Et ore quidquid masticatur in tristi:
 Pòst vbi scabrosas deuadatur ad fauces,
 Spinofus hæret sicut in rubo panis;
 Luctatur ire, mox redire luctatur:
 Et cum medulliuorace coctus à luctu
 Conor palude aquare proximâ fauces,
 Mox lacrymoso temperantur à riuo,
 Pluitque falsus de meis genis imber.

Seu

Sei cum à potente sobrius timet vino,
 Fumosa per à pocla clarigat lymphâ,
 Ne vina combibens bibatur à vino.
 Hei morere Iobe, quid mori times Iobe?
 Velut vnda decumos tuberatur in fluctus,
 Ventrique follicantibus volant buccis,
 Imoque sculpunt molle marmor à fundo,
 Mox nulla requies, sicut igne supposito
 Commurmurantes spuma crescit in spumas,
 Ratibusque similes extruunt aquæ montes,
 Iaculantur astra, mox in ima subdunt,
 Sic me perennis fluctibus quatit luctus,
 Superambulantque & subterambulant curæ,
 Fanatici que Panici que terrores
 Semiustulatâ me sub æde suspendunt.
 Hei morere Iobe, morere Iobe, quid viuis?
 Fortè melius erit, esse non potest peius.
 Pati necesse est, non necesse viuendum est.
 Exuere vitam, vita non potest pœnam.

Indoles bona & mala.

Mens bona, si quando recti de tramite flexit,
 Mox gemit, & lacrymat, sub lacrymisque rubet:
 At mala mens, peccasse negans, alba obstinat ora;
 Huic dolus absque dolore, huic dolor absque dolo.

Ad quemdam feliciter exulantem.

In patriâ te pauperies morbi que premebant,
 Nunc exul morbis pauperie que cares:
 Corpus, & arca rubent; auro hæc, tu sanguinet
 multis
 Exilium in patriâ est, patria in exilio.

De Fabris ferrariis, ad Milonem.

Non ridenda, Milo, tibi gens Vulcania, Fabri,
 Nigra quòd à multo est nocticolorque foco:
 Vtilis ars Lemni est, & Paci, & commoda Bello;
 Belli quæ gladios, Pacis aratra facit. *

In Castricum de formâ suâ superbientem.

Stulte, quid à speculo fastus tibi fumis inanes?
 Arsacios vultus? Partha supercilia?
 Nempe quòd ambrosio tibi purpura vernet in ore,
 Et vincant Geticas lactea colla niues,
 Et tua montiuagæ possit certare Dianæ,
 Possit & aligero forma decere Deo.
 Scilicet hæc animos, & pectora pavonina
 Dant tibi; iamque amens te velut alter amas.
 Narcisso similis quem frigida torruit vnda,
 Fraus & imagineæ quem mala lusit aquæ:
 Sic te demoreris, proprio sic totus in ore es.
 Narcissoque idem te coquis igne tui.
 Nescis, heu nescis, quantilli flosculus ævi,
 Quàm citò formoso cedat ab ore decor;
 Vitrea gemmula, fluxa; bullula, cædida forma est,
 Nix, rosa, ros, ventus, fumus, & aura, nihil.
 Te npsus erit, veniet cùm pallida buxus in ora,
 Et rosa de pictis defluet ista genis,
 Flammaque ab vranimis isthæc migrabit ocellis,
 Nec stabunt solitis pulchra coralla labris;
 Tum tibi cùm veniens formam populabitur ætas,
 Illa superbifici ruga supercilij,
 Illi, illi vultus, fastigatiq; capilli,
 Cuncta cadent, cheu Castrice, cuncta cadent.

Tunc

Tunc rhonchus, tunc risus eris, tunc sibilus vrbi,
 Et scopus extentis vnus eris digitis:
 Ille olim rosa vera, cinis nunc pallida; amorum
 Illa olim facies, nunc nisi ruga nihil.
 Hæc illi: tu tristis, & insolabilis ibis,
 Ad rigidos pressus pæne caput filices:
 Nullus in ore color, nisi liuor: pingere vultum
 Sola tibi poterunt dedecus atque pudor.

Ænigmatica questio ad Gambaram.

Oedipodem quæro; dic tu bone Gambara, quis sit
 Qui manibus, pedibus, non caret, atque caret?
 Vellitur, vt video, iam nunc tibi gausapa barbæ;
 Mordes labra, vngues rodis, & vsque taces?
 Nil opus est miseræ sylvam te vellere barbæ,
 Infestoque vngues perdere dente tuos.
 Dicam ego, sed Dauus; tu corrige, si sapis vltra,
 Oedipodionio magne vir ingenio.
 Qui manibus pedibûsq; caret, qui non caret, ille est
 Quem Chiragræ & Podagræ serra tyrâna secat.
 Aspice scripturum, manibus caret: aspice iturum,
 Hei, nequit: ad mensam & pocula truncus adest:
 Sed quoties ferræ redeunt, quotiesq; dolendû est,
 Hei, misero neuter pesque manûque deest.

Bruga.

Millies felix, generosa Bruga!
 Necte iam claro capiti coronam,
 Omne pascentem decus, & pyropis
 Dulcè ridentem: nec enim vel alta
 Memphis, aut Didus, Cecropisve sedes
 Notior Brugâ est; date sarta, sceptrâ

E 3

Ferte

Ferte Reginae Cybelæa turba:
 Iam per Eoum, Borean, & Austrum
 Claret, & nota est super Herculanæ
 Bruga columnas.
 Bruga sanctorum genitrix Catonum,
 Christiana Sparta, magistra morum,
 Docta, iusta, casta, benigna Bruga.
 Fascium cæli, metuensque Virgæ
 Consul summus; cui præpes ala
 Fulminis dñi, tonitrusque rauci
 Magna vox seruit: tremis hunc, timensque,
 Bruga, deque imis colis hunc amansque
 Pectoris venis. O amata cælis
 Natio! cunctis ô amata terris!
 Hic puer virum sapit, hic Platonæ
 Vagant cunis, simul & Maronæ.
 Tullios certè, Fabiosque claros
 Se foro præstant; dedit os rotundum
 Filius Maiæ, fluuiumque linguæ
 Aureis Brugæ pueris, simulque
 Ora de bysso, Siculoque melle:
 Nam mel, & byssum, & violas loquuntur,
 Et rosas, & lilia, cinnamumque.
 Nulla Xantippe hic, pluuiæque rixæ,
 Nullus hic Chremes tonat, & Molossus
 Elatrat canem: procul ira: Pax, Pax.
 Nempe nil blandæ tenuere Brugæ
 Seminis Pyrrhæ, veterisque saxi;
 Ingeni mitis, facilisque moris
 Ciuis, & terra est dominos secuta.
 Fertilis certè, nec amicta vanis
 Frondibus tellus: properant arata

Rura,

Rura, & optatum veniunt in aurum.
 O Bruga, ô felix Bruga! tota virtus,
 Et mel, & lac, delictumque tota,
 Pulchra, fortis, splendida, diues; vnum est,
 Quo cares pulcherrima Bruga, rugâ.

Franconia Flandria Tetrarchia.

Franconia, ô Franconia,
 Soror aurea aureæ Brugæ !
 O vera Tempe Flandriæ,
 O pulchra Veris filia !
 Ridens, virens perenniter
 Tot vitibus, tot syluulis,
 Argenteisq; fontibus,
 Leui pedibusq; riuis,
 Gibbosulisq; collibus,
 Bibaculisq; vallibus.
 Hic Flora certè rosicoma,
 Spicicoma regnat hic Ceres ;
 Hic pollici tenero nihil,
 Falcisq; quod metat deest.
 Franconia, ô Franconia!
 Tuis columbis mitior,
 Tuisq; blandior cygnis.
 Quid hoc, quid esse dixero
 Quòd nil habes feri maris?
 Nil illius, nil illius,
 Nil illius feri maris,
 Tibi quod ferocientibus,
 Phreneticisq; fluctibus,
 Casantium pulsat latus.
 Franconia, ô Franconia !

Tu verticigenæ Palladi,
 Pharetrigeroque Apollini,
 Tu ter tribus Sororibus
 Curuz lyræ solertibus
 Quàm nobilem, laxam, hospiram,
 Quàm commodam præbes domum!
 Noua Phocis, & Bœotia,
 Noua Cyrrha facta frigidis
 Septemtrionis filiis.

Franconia, ô Franconia!
 Sanctâ Fide spectabilis,
 Quam Septicollis urbium vrbs,
 * PAVLVSQVE te noster docet,

* PAU-
 lus V.
 Pent.

Et PETRVS in PAVLO docet:
 Tu Libræ, & aurei Modi,
 Iustique tam sanctè es tenax,
 Quàm prisca nec fuit Stoa,
 Securigera neque Tenedus,
 Nec pagus ipse Martins.

Sit finis iste denique,
 Sit meta, sint oua hæc tibi,
 Hæc quarta, summâque sit tuba
 Laudis tuæ Franconia;
 Si quando rursus cogitet
 Astræa terras relinquere,
 Hic vltimum ponet pedem.

In Aulum, Soteria largiùs bibere solitum.

Vt valeant Reges, diadematique Monarchæ,
 Sæpius, & plusquam sit satis, Aule, bibis:
 Vnde tibi sitiens nunc venit, & aridus hydrops;
 Hoc bibere est aliis, Aule, sitire sibi.

In

In Hermetem Rhetorem.

Balbus, & imberbis, vacuū & sine Pallade pectus
 Orare iussus Rhetor Hermes,
 Vix primum Quamquam, vix dixerat, Auditores,
 Os perdidit, memoremque mentem.
 It cælo risus. Quid rides turba proterua?
 Respondit expectationi.

In Gallienum suspicacem & biliosum.

Nihil sit mihi, Galliene, tecum:
 Nam si fors duo ludibunda verba
 Nostro nescia fugerint ab ore,
 Mox rubrum tibi pingit ira nasum,
 Auenæque meæ tubam reponis,
 Fulminando, tonando, litigando.
 Si quid suadeo consuloque recti,
 Dolos omnia credis atque casses;
 Si quid dulce loquor, mei que moris,
 Spinæ omnia credis atque sentes.
 Tecum nil mihi, Galliene; quidquid
 Dextrâ porrigo, tu capis sinistrâ.

Novem Musæ.

Quisquis ades Lector, fias spectator; amœnum
 hoc

Optat spectari, non, Epigramma legi.
 Mira vide; lepidus noster iubet, ecce, Poëta,
 Vndenis Nymphas stare novem pedibus:
 Calliope, Polymnëia, Erato, Clio, atque Taïa,
 Melpomene, Euterpe, Terpsichore, Vranic.

Quibus verbera.

Nux, asinus, campana, piger, sine verbere cessant:
 Hæc dura, hic tardus, hæc tacet, ille iacet.
 Sed simul vt ferri plagam sentire, vel vltimi,
 Hæc cadit, hic pergit, hæc sonat, ille studet.

*De Marco T. Cicerone, Sallustio, Linio, Plinio.
 Ad Næuolum.*

Lingua Romuleæ, eloquentiæ quæ,
 Princeps & pater, & decus supremum
 Nobis, Næuole, Marcus vnus esto;
 Hunc & Liuius, æmulusque Crispus,
 Hunc & Plinius, at procul sequantur:
 Certè hos cedere Tullio necesse est,
 Et locum dare Principi patrique.
 Ne mi, ne tamen hos neges Latinos,
 Indignosque putes teri legique;
 Laudans, Næuole, Tulliana tantum,
 Hic dignus, mihi crede, Tulliano.

Epitaphium Benedicti Aria Montani.

O vrna, æternis violis dignissima spargi!
 Aeternâ dignè vermiculanda rosâ!
 Hic ver, hic habita, virgatos huc calathiscos
 Fer Dea, floricomu florea cum Zephyro.
 Hoc Syrus in tumulo est, Hebræus, Graius, &
 Aufon,
 Verus item, sed non teter & vltus Arabs.
 Quinque homines? inquis. mi Lector fallere; nam
 qui
 Graius, is & Latius, qui Syrus, ille & Arabs,
 Hebræus-

Hebræusque idem: nempe hic est magnus Arias,
Qui patriâ vnus homo, quinque sed ore fuit.

*De B. ALOISIO GONZAGA, Societatis
IESV, ad pictorem.*

Cæli Quirites paruulos, & Olympiæ
Aulæ Camillos, plumeos Germanulos,
Quoties laboras, albe pictor, pingere;
Violas, rosasque (scio) ligustra, & lilia,
Gygénque, Atymq;, Hylamq;, Nisum, & Nirea,
Hæc cuncta misces; mille formas colligis
Vt vna constet: hæcne vis curas tibi
Minuamque lites? aspice ALOISIVM;
Vis pingere Angelos? fac Aloisios.

Vltionem paranti.

Cæsi fata Patris iurasti, testibus astris,
Vlcisci armiferâ, flammiferâque manu.
Deprecor; at frustra. Cælo sim perfidus? inquis:
Stulte, hac perfidiâ turpior ipsa fides.

Tumulus Mercatoris infelicitis.

Fortunæ pila nigra, redux bis diues ab Indis,
Naufragio bis inops, dum maria Inda secat,
Mercator iacet hîc; cuius mihi dicere longum
Nomina sit, moriens nomina mille habuit.

De Mure, & Epigrammatis.

Hæc si Mathusalemiis
Victura credis sæculis;
Si fortiora ferreis
Edacis æui dentibus

E 6

Hæc

Hæc nostra credis carmina,
 Amice Lector, fallere:
 Quid esse grande dixeris
 Epigramma? quid magnum putes?
 Cum nocte nuper vnicâ,
 Eâque perbreui (solet
 Quales habere falciger
 Rubénque messor Iulius)
 Bis quinque, bis decem mihi,
 * *Mus.* Vorarit vna syllaba*.

*Quis malus, quis pessimus Præceptor.
 Ad Flaccum Discipulum.*

Audi Murciæ
 Lentæ lente puer,
 Turpe Gymnasi
 Nomen, Flacce, tui.
 Cur reas manus,
 Iam nunc præcipitis
 Doctas alæ;
 Et pugnæ, & vetitis
 Suetas lufibus,
 Castigaturæ
 Doctoris boni
 Subducis ferulæ?
 Cur hunc asperum,
 Inclamâsque ferum?
 Sub quo nil licet,
 Præceptor malus est:
 Ille est pessimus,
 Sub quo cuncta licent.

In

*In mortem Sanctissima Virginis
Matris MARIAE.*

Non adiit cælum moriens Nafareïa Diva:
(O scelus, exclamas, verbâque digna cruce!)
Non adiit certè; causa est, nam venit ad illam
Cælum, & stellantis gloria tota domus.

In B. IGNATII iconem.

Qui circum IGNATI miratur tempora flammam,
Miratur, flammam, credo, quòd ignis habet.

Ad B^{eam} MARIAM MAGDALENAM.

Clemens, MAGDALIS, & potens Patrona
Audis criminibus, reisque cunctis.
Nam quæis pectora felle tincta nigro,
Et diris piccata corda noxis;
Quos & Tænaræ larrator aulæ,
Cinctus colla rubentibus colubris,
Sævis iam tenet implicatque spiris;
Tu bonâ, ô bona, tu potente dextrâ,
Faucibus canis eripis trifaucis,
Et sinu recipis, regisque: nempe
Olim pessima Magdalena lena
Et plena & satura omnibus venenis,
Nunc es antidotum omnibus venenis.

Venerabilis EVCHARISTIAE theca.

Cùm sim plena Deo, & circum me plurima penna
Alipedum iuuenum, cælicolûmque volet;
Cùm similem gemmis formosos ætheris ignes,
Chrysolithis flagrans tota, & iaspidibus;
Cùm mihi flammuius tantus sit fulgor ab auro,
E 7 Solibus

Solibus vt certem cùm sine fæce nitent;
 Quærendum est supra Lunæ mihi cornua nomen:
 Vilet, & vnus vix mihi Terra pili est:
 Vos Capsæ, Thecæque, ô nomina parua valete;
 Cælum ego sum, cæli nomina magna peto.

Dei Amor & Timor.

Vt fugiam scelus omne, & amem super omnia
 Numen,
 Da mihi fræna Timor, da mihi calcar Amor.

De nato, & passo CHRISTO.

O nati Christi bona nox! ô lux mala passi!
 Lux mala luce carens! nox bona nocte carens!

*In Imaginem sanctissima CATHARINAE
 SENENSIS.*

Hæc illa CATHARIS, decusque, duxque
 Virginum Italidum, & columbularum,
 Olim quotquot erunt, fuère, suntque.

En vt palleat, vt nihil rosarum,
 Purpuræ nihil, aut coralliorum,
 Labris virginis insidet, genisque;
 Sed gelu, & cinis, vna, cera, buxus,
 Eheu, sunt gelido algidoque in ore.

En, vt pectore Virgo fusa toto,
 Passis brachioliisque, palmulisque,
 Clausis lampadulis ocellulorum,
 Bucculâ tenerè suauiente,
 Incubet Cruci- Virgo fixa, - fixo,
 Iungens pectore pectus, osque sacrum
 Premens ore sacro: premens IESUM
 Taptum tota suum, omnibus lacertis.

Beatam

Beatam, ter & amplius beatam!
 Hæret vitis in vltimo, & ipsa viti:
 Et quamuis glacies hyemſque vultus,
 Signa mortis habent, maliſque lethi;
 Quamuis algida, cæca, muta, furda eſt,
 Intus clamat, amat; ſuumque ſponſum,
 Turturæque ſuum oſculata turtur,
 Gaudet gaudia ſumma gaudiorum,
 Indis gaudia præferenda gazis,
 Gazis gaudia præferenda Lydis,
 Mille gaudia præferenda regnis.

Nec tu quiſquis ades, quod ora Virgo
 Gerat liuida, mortuam putabis:
 Nam quod pallet, amore virgo pallet;
 Nec eſt mortua, ſed puella dormit.

Mar. 5

Quid Papa, ad Biblianum Batauum.

Scis, Biblicane Bataue, quid ſignet P A P A?
 Qui Petri Apoſtoli Potestatem Accepit.

Inferi.

Eheu dolenda! heu miſera ſors Adamidum,
 Quos nigra claudit ianua,
 Furuiſque ſeruat Atrienſis Tartari
 Latrator ingens Cerberus.
 Flammas edaces, Arcticum & ſæuum gelu,
 Laſſiſque ſaxa Siſyphi,
 Sitiſque Tantali, famemque Phinei,
 Et Theſſiali triſtem rotam;
 Hæc ſine nullo, ſpeque nullâ perferunt
 Orci nigrantis incolæ:
 Breueſque vitæ nœxias (dolor, heu, dolor!)
 Semper luent, nec eluent.

B E R-

BERNARDI BAVHVSII
 ANTVERPIANI
 è Societate IESV
 EPIGRAMMATVM
 LIBER V.

D. Bernard.

Respite Scyllam, voca MARIAM.

IONIAS quisquis fragili rate sustinet iras,
 Aut Scyllæorum iurgia rauca canum;
 Siue illum rabidæ circumtonat vnda Maleæ,
 Carpathias equitat cùm pater Eurus aquas;
 Seu miser in Maurâ currum defixit arenâ,
 Cùm patitur tortos irrequieta Notos;
 O quàm Ledæis blanditur fratribus albus
 Nauita, cùm media nox rapit atra diem!
 Nec solito vesper stellas accendit in auro,
 Mœsta sed in piceâ stat domus alta togâ;
 Ohe, Castor ades! te non fulgente perimus:
 Hein Pollux, quónam dux tuus ardor abîr?
 Non ego sic, nuper Batauo deprensus in alto,
 Acolus in nostrâ cùm stetit hostis aquâ,
 Et subiti liquidum texerunt æthera nimbi,
 Et pluuij venit magna ruina Iouis;
 Non ego Ledæos Pueros in vota vocaui,
 Sed melior Noctis Stella vocata mihi est.
 Pro face Pollucis, fax impolluta MARIA est;

Pro

Pro face Castoreâ, casta M A R I A mea est.
 Hi gemini, fateor; M A R I A vnica: sat tamen vna
 hæc.

Plus poterit geminis, Fratribus, ista Soror.

Sancti cuiusdam Apostoli icon.

Ecce Senem, niueisq̃ue comis, & lumine miti,
 Cui vultu in toto blanda columba sedet:
 Et læuâ liber est, & firmat stipite dextram,
 Aurea q̃ue è dio vertice flamma salit.
 Dic hospes, quis sit: nec circum tempora gno-
 ma est,
 Nec nomen, fateor; nil opus, ora vide.
 Pax & Amor totus, totus Dilectio vultus;
 Hic est, FILIOLI DILIGITE ALTERVTVM.

GRATIA DEI.

Diua, cui radios, atque aurea tela comarum,
 Cælicolæ debent, pennigeriq̃ue Chori;
 Diua Parens Dinûm, quotquot nûc æthere in alto
 Ambrosiam pascunt, ambrosiæ Pueri;
 Diua veni, diuesq̃ue habita sub paupere testro,
 Pectore Diua meo; Gratia sancta veni:
 Sancta veni, nam te sine nil, per te omnia possum;
 Altra patent duce te, te sine nulla via est.
 Te sine si currant lacrymæ, sine pondere current;
 Vtq̃ue precer, nullum, ah, in prece pondus erit.
 Sit ramosa domus syluis, sint pocula lymphæ,
 Gramineusq̃ue cibus, stramineusq̃ue thorus;
 Et psallam, & nigras vigilem cum lucibus umbras;
 Quidquid agam, & satagam, te sine non sat
 agam.

DEI

DEI FILIVS *in utero* MARIAE.

Stupescere terra ! Olympicum,
 Interminum Numen, Chao, *
 Omniq̃ue principio prius,
 Cæli fator decemplicis
 Et flammei arbiter ætheris ;
 Hic, hic Puellæ paruulæ
 Et vix trilustris Virginis
 Vtero MARIAE clauditur.
 Vah ! Punctus ambit Circulum.

Aperti pectoris.

An non aperti pectoris sunt sæcula hæc ?
 Vrsura, nullo vt sueta, tecta pallio,
 Per densa fora vagatur, & per oppida;
 Lectiq̃ue fraudes ambulant in publicos,
 Et ipsæ apertis ambulant nutricibus,
 Omni pudore deuorato, Virgines:
 Nónne hæc aperti pectoris sunt sæcula ?

MARIA *sub Cruce.*

Stat Genitrix duris plangens sibi pectora palmis,
 Flens, & amaritiæ tota MARIA mare ;
 Plurima nam miseram percurrit lacryma Ma-
 trem,
 Et mediis flumen ducit in vberibus,
 Deq̃ue genâ genibus liquor incidit : hei mihi ! Ig-
 SVM
 Iam quoque præ lacrymis cernere cæca ne-
 quit;
 Luctaturque loqui, sed singultantia tristes

Post

Post alias aliæ verba secant lacrymæ:
 Quas tandem, tandem eluctata, hoc dicere solum
 Singultans potuit: O Simeon, Simeon!

De vitâ Carthusianâ.

Pallentem nuper rigidi Brunonis alumnum
 Sic adiit, mundum linquere certus Odo:
 Ede Pater, quæ Carthusiæ sit regula vitæ,
 Quæ nox, quæque dies; quid fugiant, quid
 agant.
 Ede quibus studiis hîc vinitur. Ille, tacendo,
 Fugit, & ingemuit. non potuit melius.

Hercules.

Ioles amore captus est,
 Omphalæ amore victus est,
 Ille, ille, victor omnium,
 Fortissimus Tŷrinthius.
 Risit Puellus teliger,
 Et arcui inscripsit suo,
 Amor Hercules est Herculis.

De Arthritidis morbo acutissimo.

Quos secat Arthritis, quamuis frons morbida non
 est,
 Hos tu ne sani corporis esse puta.
 Sana cutis celat vitiatos frigore nervos:
 Quæris vbi doleant? quære vbi non doleant.

Ad Amatam iuuenem pramaturè canescentem.

Iam tibi stant circum iuuenilia tempora cani,
 Nigrantemquæ comam iam color hostis habet.
 Vt

Vt fatear, mirum est, sed non miserabile: quid fles?
 Quod citò de coruo es factus, Amate, cygnus?

Inuitante Licinio rus deserit, urbem petit.

Tot me supplicibus vocasti in urbem
 Tabellisq̃ue, tabellionibusq̃ue,
 O mei, Licini, medulla cordis,
 Vt me posse negauerim negare
 Hoc desiderium meo Sodali.
 Ergo picta mihi relicta rura,
 Et riui leuè murmurantis vndæ,
 Et fons vitreus irrigator horti;
 Lucus Musicus, aërisq̃ue ciues
 Cantores nemorum mihi relicti;
 Inq̃ue urbem pede non volente veni,
 Vndanti populo, lutóque nigram:
 Sed fallor, populo; bis octo namque
 Caspio Lapitheióque vultu
 Vrbi paruulæ inambulant cohortes,
 Omnes barbaricâ, asperâ, inficetâ,
 Saxeâ, orifragâ, horridâque linguâ.
 Hæc illa vrbs populosa quam canebas?
 Hæc tibi, Licini, frequens videtur?
 Ignotis Scythicisq̃ue plena linguis?
 Mî certè mage sola rure solo est:
 Hîc meo genio lubet morari.
 Vale Rus, dabit hæc mihi vrbs eremum.
 Sunt hæc millia solitudo nostra.

Parrhasius & Zeuxis.

nus Zeuxi Parrhasius melior me iudice; namque
 Hic homines doctus fallere, Zeuxis aues.

In

In Lausum impostorem.

Phyllidas, & Nifas, Damonas, & Alphefibaos,
 Dudum fraude malâ ludere rure soles:
 Pro geminis lapides, vendis pro piscibus angues,
 Pro rebus fumos, pro ratione dolos.
 Nunc doctæ, & pulchrè clypeatæ mœnia Brugæ
 Intraſti; hanc etiam fallere, Lauſe, paras?
 Fallere; namque duos vel tres vbi luſeris, omni
 Mox populo multæ fabula bilis eris:
 Vtque lupus paſſim allatrabere: non benè fallit
 Crede mihi, quiſquis fallere, Lauſe, ſoleſ.

De Iuone puero nautico.

Aurigis pelagi nuper puer Iuo duobus
 Seruiit; hic Mello, Furius alter erat:
 Mello pius, mitis, facilis; rugoſior alter,
 Et ferus, & nomen Furius ipſe ſuum.
 Cærule mors vtrumque rapit, dum cærule verrunt;
 Audiit Iuo abſens, riſit, & ingemuit:
 Heu, & Io dixit; maduerunt luminis orbes,
 Dexter lætitiâ, læuus amaritiâ:
 Res mira, & noua res; ſed quæ noua, quæ mage
 mira eſt,
 Immitem gaudet, mitem habuiſſe dolet.

Ad Diuam ſtudiorum Præſidem.

Diua Rotæ celebris, Studiis ſis dextera noſtris;
 Fortuna inuideat, te CATHARINA voco.

MARIÆ calorum Regina excellentia.

Induperatricem, magnique Monarchida mundi,
 Proxima Tergemino quæ ſedet vna Deo;

Qui

Qui non miratur, qui non pius amplexatur,
 Nil stupet hic magni, nil amat ille boni.
 Nil illâ melius, nihil est à Numine maius,
 Summum cœligenûm, terrigenûmque caput.
 Debuit huc MARIAE virtutum scandere currus;
 Debitus illius dotibus ille locus:
 Quas omnes numeris possim subducere nullis,
 Non si sexcentas dixero myriadas:
 Tentandum tamen est. Numerum vis lector ha-
 bere?

I, prius in digitos sidera cuncta refer.
 Hyberno numera fluctus in littore; quôtque
 Nerea per liquidum flabra Borêa volent;
 Quot pennas aër, pinnas mare, syluâque frondes,
 Mellilegas habeat flauus Hymettus apes:
 Quôtque puer flores annus, iuuenis quot aristas,
 Poma vir autumnus, détque senecta niues:
 Hæc numera, dotes MARIAE numeraueris; om-
 nis
 Hic numerus, dotûm Virginis vnus erit.

*P. Gaspari Barzao Zelando, è Societate IES V
 Armusianorum Apostolo.*

Et meritò certè, meritò sanctissime GASPARE
 In manibus Diuûm dicimur esse pilæ:
 Tu BARZAE probas; te protulit vltimus orbis,
 Ver vbi constrictas vix bene soluit aquas:
 Mox sed ad Armusiam tamquam pila mitteris
 urbem,
 Ianus vbi tepidas vix bene nectit aquas:
 Vt te Diâ manus tetigit, pila sancta, volabas,
 Per iuga, per montes, per mare, per scopulos,
 Euro-

Europaque fugis, sic, sic, quasi chara fuisset
Europa exilium, patriaque Armusium.

De Abdone Concionatore ac Philosopho.

Verba pius populo vix ter bene fecerat Abdon,
Eua illi ac Adam bis, ter, in ore fuit;
A vetito semper processit Concio pomo,
In pomo semper Concio clausa fuit:
In Logicam peccas Sophiæ clarissime Doctor,
Hoc est, hoc verè est, Principium petere.

*Hæretici arguendi, & si animum
obstinent, castigandi.*

Iurgia in hæreticos quidam iacia aspera Præsul,
Et sanctum Domini se probat esse canem.
Est, cui non placeat, quòd tantum latret; at hoc mi
Aegrè est, quòd tantum Præsulis ira latret.

De Parasitis, ad Erasmus diuitem.

Pulex est Parasitus, opes sunt sanguis, Erasme:
Non te linquet, opum dum tibi sanguis erit.

Iudicium de variis moribus Gallionis.

Iudicium ferri vis de te, Gallio, nullum;
Visque malos de te, visque tacere bonos:
Vis de te cœnas, vis prandia cuncta tacere,
Visque scholas de te, visque tacere fora.
Laudâram; (memini) factus sum protinus hostis;
Culpâram quiddam, sœuior hostis eram.
Sed nunc, nunc qui sis, me iudice, Gallio, disce;
In manibus carbo est, cretaque fausta meis.
Gallio vir bonus es, vir seruantissimus æqui,

Inque

Inque tuas noctes fabula nulla volat;
 Largus es, & sistis quocumque in paupere: verum
 Virtutes tantas decoquit vna gula,
 Nam tibi in ignotis quærentur prandia terris,
 Et census magnos Indica vina liquant.
 Nec satis hoc; Indo quando incantata racemo
 Tempora sunt, pugnas tunc violentus amas.
 Sed Pacem mox foccus amas, & Palladis artes;
 Hinc te Laurigerum plurima turba colit:
 Tuque adeo vatem vario te carmine iactas,
 Equè sinu promis millia multa: Tua?
 Iam scio, iam sæuis, sed ne bone Gallio sæui,
 Infestus noster vix tibi carbo fuit;
 Tira mihi creta est: me iudice, sunt mala multa,
 Sed bona plura tibi, teque malo es melior.
 Iudicio hic finis, Pax Gallio; scripsimus anno hæc
 Quo cunctis licuit scribere IUDICIUM.

Anno
 CIO.
 IO.C.
 XIII.

*In obitum Ven^{di} senis P. Christophori Clauij
 è Societate IESV
 Mathematici & Astrologi eximij.*

Clavius è terris cum iam vix sidera nosset,
 Da DEVS hæc propius cernere, dixit: obit.

In Castoris exoticam gastrimargiam.

Dulcia liba vorat; lentè sed vina pitissat:
 Res noua, liba bibit, vinæque Castor edit.

Flacco Concionatori.

Quis neget orando populum te, Flacce, mouere?
 Orantem quando concio tota fugit.

Ad

Ad Angelum Custodem.

Gaudia cùm me praua iuuant, tunc Angele ploras;
Rides, cùm mea me crimina flere iuuat:
Magdalix lacrymæ sunt vobis dulcia vina,
Et lacrymæ vobis, vina Holofernia sunt.

Dionysius Richelius Carthusianus.

Est qui per populos centum vagus errat, & vrbes,
Et patuli mundi permeat omne latus:
Hic matutinos Seres, serum ille Matinum;
Hic Boream, medium visit at ille diem:
Ast ego dum vixi, latui Carthuside cellâ,
Hæc mihi Thula, Tunes, Roma, Iaponque fuit.
Nec tamen ignoror nimium, sunt clara Richeli
Nomina, per populos me mea scripta vehunt;
Iamque adeo Populi me norūt quattuor, hospes:
Romulidæ, Sinæ, Sauromatæ, Numidæ.

In Landium omnium dictis annuentem.

Te miserum, Landi, qui numquam diceris alter:
De quo, cùm duo sunt, dicitur, Vnus adest.
Nam loqueris, quidquid socij tibi lingua præiuit:
Quod probat ille, probas; quod negat ille, negas.
Ille tibi puero legem dat moris, & oris,
Ille tuos vultus & tua verba regit.
Diuideris numquam, numquam contraria sentis:
Riserit? arrides: fleuerit? illacrymas.
Ardet in ignotum? rugas quoque fingis, & iras:
Ardet in ignotâ? tu quoque fictus amas.
Quilibet accessit, mutat tua quilibet ora:
Horâ sæpè vnâ sic geris ora decem.

F

Ah,

Ah, Landi, dum te similem vis fingere cunctis,
Mirum, quàm fias tu tibi-dissimilis.

De Lampade, ad quemdam.

Fabra tibi est lampas; vis hanc vt carmine laudem:
Nempe, operam vt perdâ, perdit vt ipsa oleum.

De Hæretico quodam, ad Balbum.

Hæreticum nosti præconem, Balbe, Felinum?
Illum, illum picci de genere Autolyçi?
Hic sibi Papistas, nuper, dum pocula siccat,
Sub pedibus cunctos vouit habere suis.
Non æqua orantem DEVS audiit auribus æquis:
Nunc celsâ pendet de cruce: numquid habet?

Crispo Lentulo, tardo & celeri.

Pes tibi Crispe celer, manus est tibi Lentule lenta;
Ad mala pes celer est, ad bona lenta manus.
Res remedi facilis; pigris calcaria danda
Sunt manibus, pedibus frænâque danda tuis.

Ad Varronem, cur Amor puer.

Cur puerum, Varro, nemo non dicit Amorem?
Cur canum fingit nullatabella senem?
An cāussa est, quando mortalia cuncta senescunt,
Quòd verus numquam, Varro, senescat Amor?

In Absalonis casariem.

Flauicomi capitis quoties sibi pectinat aurum
Dauidides, radios contrahe, Phœbe, tuos.

In

In eundem.

Quidquid habes, Phaëthontis habes puer Absalos;
frons est

Par ebori, lumen fronte bigemme tibi:
Aurea cæsaries, & barbæ est aurea vestis,
Pictis picta tuis inuidet vua genis:
Inuidet & labris Pæstani purpura floris,
Inuidet & manibus nix Rhodopæa tuis:
Verùm, heu, tam niveam speciẽ mēs inquinat atra,
Mens amens, præceps, turgida, cæca, levis.
Hæc Phaëthontis habes; caue ne, sublimiùs æquo
Cum quo scandisti, cum Phaëthonte ruas.

In mortem eiusdem.

Dauididæ crines iusto librentur an auro,
Scire hoc vult arbor, librat & ipsa virum.

R. P. Gisberto Bauhusio, Bruxellensis
Carthusia Priori, F. S.

Ne me collaudem, parcè te laudibus orno,
Cum tu, ego; simq; ego, tu; laus tua, laus mea sit.

Ad eundem Neomystam.

Quonã apice, & quanto, frater, stas culmine rerũ,
Si nescis, tuus est prodigiosus honor.
Despice, sub pedibus totus tibi sternitur orbis:
Suspice, quod videas nil nisi Numen habes.

Aliud ad eundem.

Qui facili ore Deum profers, Cerere, atque Lyxo;
Quin Gisberte, pari te facis arte Deum?

F 2

An

An quia iam Deus es? magnus, me iudice, fluxâ
E Cerere, æternum qui facis ire Deum.

Angeli pacis amarè flebant.

Flebant amaram pacis Angeli necem,
Flagraque, crucemque, & fata Christi immitia.
Ergone cælites tangit aliquis dolor?
Nullus: sed ubi mortalium nemo flet,
Flendum Angelis est, risibus cum vos datis:
Ridere vultis Angelos? lacrymamini.

Ad Paulam.

Paula quid quereris, perisse fratrem?
Quid fundis lacrymas, & inquieta
Longo pectora conficis dolore?
Si probus fuit, & fuit pudicus
(Sed probus fuit, & fuit pudicus)
Iam nunc sidera calcat, & superbum
Felix sub pedibus terit Olympum:
Quare, desine, Paula, lacrymarum;
Mori Christicolis piis probisque,
Non est Paula perire, sed præire.

In Clodium Albinum.

Pinguem parari Clodius iubet cœnam:
Campana centum Persica, Ostiensisque
Decem melones, ostreaque quater dena,
Ficedulasque, mulleosque, rhombosque,
Centumque poni quinquies, iubet ficus:
Adhæc Falerni Massicive Lyæi
Decem diotas, & tragematum quidquid
Mensis secundis ponitur, iubet poni.

Ponuntur;

Ponuntur; eia, quem vocabit ad cœnam?
Hem! Clodium ad cœnam vocabit Albinus.

Ad Cardanum.

Terræ iugera tu decem
Auri contegis vnciâ?
Ast quadriplagum ego solum
Et Tritoniacum salum, &
Cæli ingentia mœnia
Faxo auri regat vncia.
Dices, In tabulâ; Rem acu.

Facilis descensus Auerni.

O facilis nimiumque patens, quæ ducis ad orcum
Semitâ, & ad Stygij regna inamœna Louis!
An non est facilis nigri descensus Auerni,
Quando illò cæcus quilibet ire potest?

In Georgium Thomsonum Scotum.

DEIPARAE VIRGINIS

mastigem impiissimum.

Bassaridum, Thomfone, genus, barbatâq; Bacchâ,
Pœne leo, tigris Parthica, Marce canis,
Thrax, Geta, Sauromate, Biston, Scythâ, barbâre
Quade,

Scote Atreu, Phineu Scote, Britanne Nero,
Dête Theon, animo Timon, sine mête Chorœbe,
Circum vipereæ sunt cui corda fibræ;
Nigra colubrino stillat tibi lingua veneno,
Præque tuo nullum fel crocodilus habet:
Mille tuo piceæ stabulantur dipsades ore,
Prospectâtque tuis regulus ex oculis;
Sunt trifidæ fauces, vox ferrea, flammea lingua est,

F 3

Obla-

Oblatrare tibi Cerberus ipse neget.
 Heu animi infelix, quæ te furiauit Erinny
 In Superos tragicâ prælia flare tubâ?
 Ah miser Ixion, quid famâ in Cælite ludis?
 Cur linguæ rabies tam pretiosa tuæ est?
 Illa, illa, æterni genitrix & filia Solis,
 Illa mel, illa fauus, illa rosa, illa thymus,
 Illa poli dulcis Maestas, summaque cæli
 Purpura, Thomsono displicuisse potest?
 Displicuit certè; quamuis Hyblæa, poli que
 Dulce mel, & nectar, toraque dulcis Apis:
 Mel tamen hoc felli est, hoc illi nautea nectar,
 Lerna illi hæc Hyblæa est, Ibis ei hæc Apis est.
 Sichemio colitur quod Colle, hoc ringitur irâ,
 Et cuperet rastris hæc iuga sancta coli.
 Ferree, tu ferro dignus, sæuaque securi;
 Illa auro digna est aurea Diua coli.
 Sic roseus colit hanc Flander, sic decolor Indus,
 Et Syrus, & multi pastor odoris Arabs;
 Quisquis & auriferam ad Peruam, Mundi que te-
 pore
 Vinit, & Heliacæ feruet ab igne rotæ.
 Hoc scio te rūpi, hinc pallens tibi buxus in ore est.
 Rumpere, rumpere, dirumpere flagitium;
 Rumpere torquata fratercule Tisiphoneæ,
 Cui puero Eumenidum fellea mamma data est.
 O fax, o pestis, nostri que infamia sæcli!
 Totus noxa, lues, fraus, dolus, ira, scelus.
 O qui te Oceanus, quæ te lauet, impræbe, Tethys!
 Sed nec te Oceanus, nec Theris vlla lauet.
 Tu scelerum, tu cūctorum, Thomfone, malorum
 Oceano magno, maior es Oceanus.

In Pyrrhum, omnia omnibus promittentem.

Qui te cumque rogant, & quæ te cumq. rogantur,
Promittis sociis omnia, Pyrrhe, tuis:

Fiet erit, faciam, donabo, cras, modò, iam, nunc.

Quiduis poscatur, nil tua lingua negat.

Munificus sic esse putas? sis blandus avarus;

Nam cessant, post tot splendida verba, manus:

Nec pro promissis grates tibi dicere par est;

Omnia promittens, omnia, Pyrrhe, negat.

Parentis & filij pium votum.

Parentis, audi, & filij votum pij:

Medicus parens, natus Chirurgus, hoc vouent,

Ne vitâ in omni mutuum poscant opem.

*Herculi Grandanimo, adolescenti
Pedemontano.*

O frontis angustæ Puer,
Timidule, pallidule Hercule;

Hoc ter quaterque te rogo,

Ne me salutes ampliùs;

Nam mi salutem reddere

Per est molestum: namque te

Quoties saluto, mentior.

*Carolo Guilleto, Musico praestantissimo,
de Thrasone quodam Musicastro.*

Deformis ille Musicus,
Iudæ cui ruffa est coma,
Tripilisque ruffa barbula,
Vinoque gemmeæ genæ,

F 4

Vento-

Ventosus, arrogans Thraso est,

Et insolens præco sui.

Nam nuper inter pocula

Iactasse sic se, Carole,

Buccâ caninâ dicitur,

Verum, peritum Musicum,

Primumque se, solumque se

Totius esse Belgicæ,

Se præter esse neminem.

O viueret Democritus !

Non viueret, risu crepet.

Verùm quid insolens Thraso,

Quid iste follis diceret,

Si sic adires, Carole ?

Tun' primus es, tun' solus es

Nostræ Magister Belgicæ ?

Si solus es, quî primus es ?

Si primus es, quî solus es ?

Quis diues.

Diues Mæcnas, auro qui nouerat uti:

Eucio pauper erat, proprio leuior licet auro,

Nummorumque esset ditissimus; at sibi durus

Fonte sitim, porrisque famem deponere suerat,

Et natæ in tædas assem vix sustulit aulæ:

Ignotus iacet ergo, aut solo in paupere notus.

Contrà Mæcnas, æternū est carmen, amorque

Vatibus, imparibusque Sororibus; est & honoræ

Nomen Amicitæ: Mæcnas audit, egenti

Quisquis opem fert Vati, & doctâ Pallade natis,

At, cur nunc rarus Mæcnas, Eucio multus?

Aurum rarus habet, multi sed habentur ab auro.

In

In gloriosum Fulconem.

Vnde leues Zephyri, ruit vnde procellifer Eurus,
 Ferreus vnde Aquilo, plumbeus vnde Notus,
 His noscor populis : tepidi me Nilus & Indus,
 Megelidi Rhenus Danubiusque sciunt.
 Hæc iactat, titulis, Biberi, Chaldi, atque Meronis,
 Fulco tumēs, semper mens cui vineta mero est.
 Et cum vineta mero est, tum pagit carmina vates,
 Quæ Ligur, Indus, Iber, sed piperata legunt.
 Noscitur ergo Orbi ? sic certè : at sola per Orbem
 Non lux pulchra volat, nox quoq; nigra volat.

Festina lentè. Ad Crispum.

Sic tibi FESTINA LENTE, sic ΣΠΕΥΔΕ
 ΒΡΑΔΕΙΩΣ

Crispe placet ; scripta his est tibi tota domus:
 Quin & Phidiaci cæli tibi limen eburnus
 Ornat eques ; stimuli cui pede, fræna manu.

Natura defectus.

Nescio quod certè miseri nunc degimus æuum,
 Ver messem, Brumæ frigora messis haber.
 En coma canescit Solem vix passa virilem;
 Mensque animusq; viris, robur & arma cadunt.
 Præcoquitur pueris contrà Natura ; dolusque
 Et mens est puero, quæ solet esse viro.
 Præcipitata ruunt sic omnia : cernere passim est
 Inque viris pueros, in puerisque viros.

De Cometâ Anni C I O . I O C . X I I X.

& Erycij Puteani morbo pane capitali.

Euasti PUTEANE, ipsoque à limine lethi

F 5

Ianuâ-

Ianuaque nigrâ pedem reduxti.

Icit, non vicit, qui te malus ignis ab alto

Læserat, radiantis os Cometæ:

Qui nuper stellâtem Arcton violauit, & Austrum,
Monstrôsâ face territans Booten.

Cum trabe flammata tot formosissima solus
Formidabilis iret inter astra:

Numinis irati, vt credunt, dirumque minantis
Rubens, virgifer, ensifer Satelles!

Ergo triste iubar, suspensum terruit Orbem
Et Belgis rapuit rosas ab ore.

Pallenti violâ nos tingens: me quoque rugâ
Arauit duplicique, triplicique.

Dum tibi supremum lapidem, moestamque cu-
pressum,

Vnamque offilegam audio parari.

Fors, mala si tabes te exanguibus adderet vmbri:

At (charum ô superis caput!) Cometam

Luctantem tecum potuisti vincere; quando

Tu non occidis, occidit Cometa.

Votum ad DEVM OPT. MAX.

pro Cometâ.

Visa gentibus vtriusque Mundi

Virga flammea flammei Cometæ,

Parcat Gentibus vtriusque Mundi

Quæ sub axe colunt, vel hoc, vel illo,

O iustæ, Deus, ac benigne, dextræ!

Minax, flebile, noxiumque sidus

Vt terrere finas, veta nocere;

Vt nocere finas, veta vagari;

Ne per millia, quod minatur, erret.

Sitis Bethulæ, fames Sagunthi,

Morbi,

Morbi, bellaque, pestilentiaque.

Hoc Deus, sed & amplius rogamus,

Errores Batauos, Britannicosque,

Gebennaque nigræ (nigræ Gehennæ)

Veta serpere longius venena,

Veta longius ambulare fraudes.

Mille denique lugubris Cometæ,

Damna, spicula, tela, fata, mortes,

Ire quadrifidum veta per orbem,

Veta errare Deus, veta vagari.

Parce gentibus, obruatur vnus;

Caput, sit satis, aufer hoc; & istum

Cometam fieri veta Planetam *.

*πλά-
νῆν,
στῆναι.

In Puppum pumilionem.

Dū moriens suprema animæ fert frigora Puppus,

Nemo paret tumulum, pyxide condar, ait.

Nominibus non semper credendum.

Nominibus credam, nec numquam, sed nequ
semper;

Nec numquam verum, sed neq; semper habet.

Clara, Agatha, Ambrosius, Stephanus, Vincentius,

Agnes,

Conueniunt Sanctis nomina pulchra suis:

Barbara, Cæcilia, Ursinus, Lupus, Ursula, Asella,

En, pugnant Sanctis nomina praua suis.

In Imaginem S. MARIAE MAIORIS,

olim à D. LVCA, & nostrâ memoriâ

pereleganter expressam à Gaudio.

Sidereos vultus Nasareidos Heroïnæ,

Quos LVCAE excipit deliciosa manus;

F 6

Dada-

Dædalco nuper radio, pennâque nitente
 Gandi etiam scripsit deliciosa manus:
 Desidiâ at longâ; fraudes dum colligit omnes,
 Et totum in doctam se vocat ille manum.
 Ergo Tiinantæos rores, dum vertitur anni
 Ter rota ter, patiens ista tabella bibit;
 Tum demum visa est sic viuere Diua bilustris,
 Mentiri vt vitam non queat vlla magis.
 Vidit vt hanc LVCAS stellatæ è mœnibus Aulæ,
 Certat, ait, Diuæ, Gandia Diua, meæ;
 Illa, vel illa mea est, sed quæ sit nescio: nostrâ at
 Altera facta manu est, altera digna manu.

Ad Sextum, de Amici lapsu.

Crimen, Sexte, mei cur plorem quæris Amici?
 Peccaui, fateor, non ego, at alter ego.

*De P. Petro Fabro Societatis IESV, Gallia
 Germaniaq; Apostolo.*

Venturo in lucem Fabro, sic Numina fertur
 Supplice nixa genu Terra rogasse parens:
 Sæcula sunt ferri, toto furit hæresis Orbe,
 Da DEVS hunc, cõtra hæc ferrea sæcla, Fabrum.

In Ambram Epicuræum.

Lacrymasse numquam fertur Ambra: non vixit.
 Carere vera lacrymis nequit vita.

Ad Fabium militiam meditantem.

Ergone vadis, mi Fabi dulcissime?
 Ad castra pergis Martia?
 Nec te tui flentes tenent amiculæ

Nec

Nec triste scissâ cor, soror ?
 Medulla patris es ; emedullabis patrem ?
 Teneræque vita matris es ;
 Hanc sacrus euitabis ? ah, Fabi, mane !
 Nec caute surdâ surdior,
 Durâque durior, parentium nega
 Audire verba supplicum.
 Si certus, inque mobilis es abscedere,
 Hæc iam puta te dicere:
 Pietas vale, bona mens vale, salus vale,
 Pudor vale, virgo vale:
 Namque ista sola vita nunc est militum,
 Malè viuere, & bene bibere.

In Corbam anum merobibam.

Potare florem sueta Liberi Corba
 Auro, vel onyche, vel Canopicâ gemmâ,
 Decoxit omnia ; nilque reliquum fecit
 Rugæ senili, annisque tristibus gaudî.
 Iam cum podagrâ, litigâtque chiragrâ,
 Siticuloso & intumescit hydropes ;
 Strictâque glande famem, sitimque crudelem
 Compescit vndâ : ferreum vnde nunc cælum,
 Crudele Numen, improbos vocat Diuos.
 Quiesce Corba, sanxit hoc Adrastæa:
 Qui delicatè pranderit, malè vt cœnet.

In Artum seniculum merobibulum.

Vini doliolum, nuper Milo dixerat, Artum
 Siccantem cyathos, ter duo, tæque decem:
 Mox cernens magnas Arti aures, Fallimur, inquit,
 Non hic doliolum, vera diota meri est.

De M. Antonio Mureto Oratore clarissimo.

Romuleam nuper Pallas dum viseret urbem,
 Turbâque cum Phœbo Melpomenæa suo.
 Mureti os dñum Pimphæides admiratæ
 Fulmine nunc ruere, flumine nunc fluere,
 Et modò flexanimâ mella Itala fundere linguâ,
 Attica nunc doctis fundere mella labris,
 Clamarunt Diuæ: Gaude Tritonia, gaude,
 Quæ sine matre Dea es, non sine fratre Dea es.

De se.

Nunc humili focco, nunc me iuuat ire cothurno,
 Ludere nunc cannâ, nunc iuuat ære tubæ:
 Omnibus hoc vitium Phœbi cantoribus; ipsum
 Alternis Phœbum sistrâ lyræque iuant:
 Sed neque fonticulis pulsatur dulce Puellis
 Semper ebür; mixtis gratia rebus inest;
 Nec frustrâ Aonio pendent de pumice circum
 Cymbala, plectrâ, lyræ, tympana, sistrâ, tubæ.
 Te quoque mi Lector, pede nūc, nunc ire caballo,
 Nunc iuuat ire rotâ, nunc iuuat ire râte.

De Zoilo.

Io triumphè! io triumphè! Quis, ohe, me
 Secundioribus volat rumoribus?
 Iam placeo certè; nostra iam recto ambulat
 Thalia talo; nîl Quiritum pollices
 Vltrâ moramur, aut sonantes dexteras:
 Ipsi probamur (nónne satis est?) Zoilo.
 Nam sistrâ, plectrâ, barbiton laudat meam,
 Et cuncta dicit digna Phœbi filio,
 Et esse Phœbo. Nempe quid dicit? Negat.

S. CA-

S. CATHARINAE *Studiorum praesidi
sua commendat.*

Cum Phœbi, cum Mnemosynæ sis filia prima,
(Sed Phœbi CHRISTI, Mnemosynæ
MARIAE)

Primaque Musarum, & vatum sis gloria prima,
Virginæ, CATHARIS, primæque Dux choreæ,
Te certè meliore loco cantare decebat,
Et tua erat primi pagina prima libri:
Sed quo nunc legeris (liceat tibi vera fateri)
Esse loco haud poteras vtiliore mihi.

Vt pavidos sequitur latratrix Pœmenis agnos,
Sic versus sequeris tu CATHARINA meos;
Illa gregem seruat, tu nostra Epigrammata seruas;
Arce tu Momos, arcet vt illa lupos.

AD LECTOREM.

Vt nec multa darem, nec pauca Epigrammata,
Lector,
Sum victus hoc dilemmate:
Si bona, Bilbicum sapiant si nostra salinum,
Non esse pauca, iuuerit;
Si mala, si nihil hîc Itali gustatur aceti,
Non esse multa, iuuerit.

CEN.

C E N S U R A.

CVM iuxta Lyrici Poëta censuram,
Omne ferat punctū, qui miscuit utile dulci,
Lectorem delectando, pariterque monendo:
omnino illud etiā tulisse existimauerim R. P. Bernardum Baubussum è Societate I E S V, quinque his Libris Epigrammatum, quæq; iisdem postuma accesserunt: ut in quibus, præter eruditionem, argutiam, venustatem, argumenti pietas insuper variè inspersa, Lectorem prouocet, ut non modò cum voluptate ea adeat, verùm etiam ut melioris vitæ normam reportet. unde & meritò typis tradenda, & diuulganda iudicavi Kalendis Aprilis, M. D C. X X.

Laurentius Beyerlinck Canonicus &
Archipresbyter Ecclesiæ Cathed.
Antuerp. librorumque Censor.

SUMMA PRIVILEGII.

ALBERTI & ISABELLAE CLARAE
EVGENIAE, *Archiducum Austria, Du-*
cum Burgundia, Brabantia, &c. Serenissimorum
Belgica Principum Privilegio cautum est, nequis,
Bernardi Bauhusij è Societate I E S V Epigram-
marum Libros quinque, prater Balthasaris Mo-
reti voluntatem intra sexennium imprimat, aut
alibi excusos in Inferioris Germania ditiones im-
portet, venalesve habeat. Qui secùs faxit, confisca-
tione librorũ, & alia graui pœna multabitur: uti
latius patet in litteris datis Bruxella, XXV. Au-
gusti, M. D C. XV.

Signat.

N. Lombaerts.

ANTVERPIAE,
EX OFFICINA PLANTINIANA
BALTHASARIS MORETI.
M. DC. XX.

INDEX

Bernardi Bautii Epigramatum

b: I. In seculi nostri perditissimi mores. pag: 3.

In septem psalmos penitenciales Davidis regis. 4

Pecati punizio:

In tabulam Adamii, et Eve

Eccae homo

Ad uirginem asperi collis, uulgo Sichemianem. 6.

De libello Tome a Kempis. qui sequitur me.

Terra uallis lacrimarum ad Paulum cesarinum. 7.

Tres homines fortes.

De amante et amante

Religio batanica

Spiritus sancti imago, columba.

Ad Linum coronatum de Luaro.

In Apium abiorum.

In ficam e renige equitem factum.

De D. Ursula uirgine, et mart:

Laus dei pare.

De anto Velio addexunte, a Pallide ad Marto transcunte

In goddam ministrum caliginisam bibulum ganeonem.

In primum deum bello captum christiana sacra fide suscipientem

De Virgilio uerboribusque poetis

